Επίσημη Εφημερίδα
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EL
Σειρά L

2026/1348

19.6.2026

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο· ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας για την καταπολέμηση ορισμένων εγκλημάτων που διαπράττονται μέσω συστημάτων τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών και για την ανταλλαγή αποδεικτικών στοιχείων σε ηλεκτρονική μορφή για σοβαρά εγκλήματα

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

ΤΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΚΡΑΤΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τους σκοπούς και τις αρχές του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών,

ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΟΝΤΑΣ ότι οι τεχνολογίες των πληροφοριών και των επικοινωνιών, παρότι διαθέτουν τεράστιο δυναμικό για την ανάπτυξη των κοινωνιών, δημιουργούν νέες ευκαιρίες για τους δράστες, μπορούν να συμβάλουν στην αύξηση του ποσοστού και της ποικιλομορφίας των εγκληματικών δραστηριοτήτων και να έχουν αρνητικό αντίκτυπο στα κράτη, στις επιχειρήσεις και στην ευημερία των ατόμων και της κοινωνίας στο σύνολο της,

ΕΚΦΡΑΖΟΝΤΑΣ την ανησυχία τους για το γεγονός ότι η χρήση συστημάτων τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών μπορεί να έχει σημαντικό αντίκτυπο στην κλίμακα, στην ταχύτητα και στο πεδίο των ποινικών αδικημάτων, συμπεριλαμβανομένων των αδικημάτων που σχετίζονται με την τρομοκρατία και το διακρατικό οργανωμένο έγκλημα, όπως η εμπορία ανθρώπων, η παράνομη διακίνηση μεταναστών, η παράνομη κατασκευή και διακίνηση πυροβόλων όπλων, των εξαρτημάτων τους, των μερών τους και των πυρομαχικών, η διακίνηση ναρκωτικών και η διακίνηση πολιτιστικών αγαθών,

ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΑ για την ανάγκη να επιδιωχθεί, κατά προτεραιότητα, μια παγκόσμια πολιτική ποινικής δικαιοσύνης με στόχο την προστασία της κοινωνίας από το έγκλημα στον κυβερνοχώρο, μεταξύ άλλων με τη θέσπιση κατάλληλης νομοθεσίας, τον καθορισμό κοινών αδικημάτων και διαδικαστικών εξουσιών και την προώθηση της διεθνούς συνεργασίας για την αποτελεσματικότερη πρόληψη και καταπολέμηση τέτοιων δραστηριοτήτων σε εθνικό, περιφερειακό και διεθνές επίπεδο,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΑ να μην παρέχουν ασφαλές καταφύγιο σε όσους εμπλέκονται σε εγκλήματα στον κυβερνοχώρο, με τη δίωξη των εγκλημάτων αυτών, όπου και αν διαπράττονται,

ΤΟΝΙΖΟΝΤΑΣ την ανάγκη ενίσχυσης του συντονισμού και της συνεργασίας μεταξύ των κρατών, μεταξύ άλλων με την παροχή τεχνικής βοήθειας και την ανάπτυξη ικανοτήτων, συμπεριλαμβανομένης της μεταφοράς τεχνολογίας υπό αμοιβαία αποδεκτούς όρους, σε χώρες, ιδίως αναπτυσσόμενες, κατόπιν αιτήματός τους, με σκοπό τη βελτίωση της εθνικής νομοθεσίας και των εθνικών πλαισίων και την ενίσχυση της ικανότητας των εθνικών αρχών να αντιμετωπίζουν το έγκλημα στον κυβερνοχώρο σε όλες τις μορφές του, συμπεριλαμβανομένης της πρόληψης, της ανίχνευσης, της έρευνας και της δίωξης, και υπογραμμίζοντας, στο πλαίσιο αυτό, τον ρόλο που διαδραματίζουν τα Ηνωμένα Έθνη,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ τον αυξανόμενο αριθμό θυμάτων εγκλημάτων στον κυβερνοχώρο, τη σημασία της εξασφάλισης δικαιοσύνης για τα εν λόγω θύματα και την ανάγκη αντιμετώπισης των αναγκών των ατόμων που βρίσκονται σε ευάλωτη κατάσταση στα μέτρα που λαμβάνονται για την πρόληψη και την καταπολέμηση των αδικημάτων που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΑ να προλαμβάνουν, να εξακριβώνουν και να καταστέλλουν αποτελεσματικότερα τις διεθνείς μεταβιβάσεις περιουσιακών στοιχείων που αποκτήθηκαν ως αποτέλεσμα εγκλημάτων στον κυβερνοχώρο, και να ενισχύουν τη διεθνή συνεργασία για την ανάκτηση και την επιστροφή προϊόντων εγκλήματος που έχουν οριστεί σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ ότι η πρόληψη και η καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο αποτελεί ευθύνη όλων των κρατών και ότι πρέπει να συνεργάζονται μεταξύ τους, με την υποστήριξη και τη συμμετοχή των σχετικών διεθνών και περιφερειακών οργανισμών, καθώς και των μη κυβερνητικών οργανώσεων, των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών, των ακαδημαϊκών ιδρυμάτων και των φορέων του ιδιωτικού τομέα, προκειμένου οι προσπάθειές τους στον τομέα αυτόν να είναι αποτελεσματικές,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ τη σημασία της ενσωμάτωσης της διάστασης του φύλου σε όλες τις σχετικές προσπάθειες για την πρόληψη και την καταπολέμηση των αδικημάτων που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την ανάγκη επίτευξης των στόχων επιβολής του νόμου και διασφάλισης του σεβασμού των ανθρώπινων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, όπως κατοχυρώνονται στις ισχύουσες διεθνείς και περιφερειακές πράξεις,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ το δικαίωμα στην προστασία από αυθαίρετες ή παράνομες παρεμβάσεις στην ιδιωτική ζωή και τη σημασία της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα,

Χαιρετίζοντας το έργο του Γραφείου των Ηνωμένων Εθνών για τον Έλεγχο των Ναρκωτικών και την Πρόληψη του Εγκλήματος, καθώς και άλλων διεθνών και περιφερειακών οργανισμών για την πρόληψη και την καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ τα ψηφίσματα της Γενικής Συνέλευσης 74/247 της 27ης Δεκεμβρίου 2019 και 75/282 της 26ης Μαΐου 2021,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τις υφιστάμενες διεθνείς και περιφερειακές συμβάσεις και συνθήκες για τη συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις, καθώς και παρόμοιες συνθήκες που υφίστανται μεταξύ των κρατών μελών των Ηνωμένων Εθνών,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Δήλωση σκοπού

Οι σκοποί της παρούσας Σύμβασης είναι:

α) η προώθηση και η ενίσχυση μέτρων για την αποτελεσματικότερη και αποδοτικότερη πρόληψη και καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο·

β) η προώθηση, η διευκόλυνση και η ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας για την πρόληψη και την καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο· και

γ) η προώθηση, η διευκόλυνση και η υποστήριξη της τεχνικής βοήθειας και της ανάπτυξης ικανοτήτων για την πρόληψη και την καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο, ιδίως προς όφελος των αναπτυσσόμενων χωρών.

Άρθρο 2

Χρήση όρων

Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ισχύουν οι εξής ορισμοί:

α) «σύστημα τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών»: κάθε συσκευή ή ομάδα διασυνδεδεμένων ή συναφών συσκευών, μία ή περισσότερες από τις οποίες, σύμφωνα με ένα πρόγραμμα, συλλέγουν, αποθηκεύουν και εκτελούν αυτόματη επεξεργασία ηλεκτρονικών δεδομένων·

β) «ηλεκτρονικά δεδομένα»: κάθε αναπαράσταση γεγονότων, πληροφοριών ή εννοιών σε μορφή κατάλληλη για επεξεργασία σε σύστημα τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών, συμπεριλαμβανομένου προγράμματος που παρέχει τη δυνατότητα στο σύστημα τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών να εκτελέσει μια λειτουργία·

γ) «δεδομένα κίνησης»: όλα τα ηλεκτρονικά δεδομένα που αφορούν επικοινωνία μέσω συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών, τα οποία παράγονται από σύστημα τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών και αποτελούν μέρος της αλυσίδας επικοινωνίας, και τα οποία αναφέρουν την προέλευση, τον προορισμό, τη διαδρομή, την ώρα, την ημερομηνία, το μέγεθος, τη διάρκεια ή το είδος της υποκείμενης υπηρεσίας·

δ) «δεδομένα περιεχομένου»: όλα τα ηλεκτρονικά δεδομένα, εκτός από τις πληροφορίες συνδρομητή ή τα δεδομένα κίνησης, που σχετίζονται με την ουσία των δεδομένων που διαβιβάζονται από σύστημα τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, εικόνων, γραπτών μηνυμάτων, φωνητικών μηνυμάτων, ηχογραφήσεων και βιντεοσκοπήσεων·

ε) «πάροχος υπηρεσιών»: κάθε δημόσια ή ιδιωτική οντότητα η οποία:

i) παρέχει στους χρήστες της υπηρεσίας της τη δυνατότητα να επικοινωνούν μέσω συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών· ή

ii) επεξεργάζεται ή αποθηκεύει ηλεκτρονικά δεδομένα για λογαριασμό μιας τέτοιας υπηρεσίας επικοινωνιών ή των χρηστών μιας τέτοιας υπηρεσίας·

στ) «πληροφορίες συνδρομητή»: κάθε πληροφορία που κατέχει ο πάροχος υπηρεσιών και αφορά τους συνδρομητές των υπηρεσιών του, πλην των δεδομένων κίνησης ή περιεχομένου, και με την οποία μπορεί να διαπιστωθεί:

i) το είδος της χρησιμοποιούμενης υπηρεσίας επικοινωνιών, οι σχετικές τεχνικές προδιαγραφές και η περίοδος υπηρεσίας·

ii) η ταυτότητα, η ταχυδρομική ή γεωγραφική διεύθυνση του συνδρομητή, ο αριθμός τηλεφώνου ή άλλος κωδικός πρόσβασης, οι πληροφορίες χρέωσης ή πληρωμής, που διατίθενται βάσει της συμφωνίας ή ρύθμισης παροχής υπηρεσιών·

iii) κάθε άλλη πληροφορία σχετικά με τον τόπο εγκατάστασης του εξοπλισμού επικοινωνιών, η οποία είναι διαθέσιμη βάσει της συμφωνίας ή της ρύθμισης παροχής υπηρεσιών·

ζ) «δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα»: κάθε πληροφορία που αφορά φυσικό πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή του οποίου η ταυτότητα μπορεί να εξακριβωθεί·

η) «σοβαρό έγκλημα»: συμπεριφορά που αποτελεί αδίκημα κολάσιμο με μέγιστη στερητική της ελευθερίας ποινή τουλάχιστον τεσσάρων ετών ή βαρύτερη·

θ) «περιουσιακό στοιχείο»: κάθε είδους περιουσιακό στοιχείο, ενσώματο ή ασώματο, κινητό ή ακίνητο, υλικό ή άυλο, συμπεριλαμβανομένων των εικονικών περιουσιακών στοιχείων, καθώς και τα νομικά έγγραφα ή πράξεις που υποδεικνύουν τίτλο ιδιοκτησίας ή δικαιώματος προς απόκτηση τέτοιων περιουσιακών στοιχείων·

ι) «προϊόντα εγκλήματος»: οποιοδήποτε περιουσιακό στοιχείο που προέρχεται ή έχει αποκτηθεί, άμεσα ή έμμεσα, από τη διάπραξη αδικήματος·

ια) «δέσμευση» ή «κατάσχεση»: η προσωρινή απαγόρευση της μεταβίβασης, μετατροπής, διάθεσης ή μετακίνησης περιουσιακού στοιχείου ή η προσωρινή ανάληψη της φύλαξης ή του ελέγχου περιουσιακού στοιχείου βάσει απόφασης που εκδίδεται από δικαστήριο ή άλλη αρμόδια αρχή·

ιβ) «δήμευση», η οποία περιλαμβάνει την έκπτωση δικαιώματος: κατά περίπτωση, η μόνιμη αποστέρηση περιουσιακών στοιχείων μέσω απόφασης δικαστηρίου ή άλλης αρμόδιας αρχής·

ιγ) «βασικό αδίκημα»: κάθε ποινικό αδίκημα από το οποίο προέκυψαν προϊόντα που ενδέχεται να αποτελέσουν αντικείμενο αδικήματος όπως ορίζεται στο άρθρο 17 της παρούσας Σύμβασης·

ιδ) «οργανισμός περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης»: οργανισμός που έχει συσταθεί από κυρίαρχα κράτη μιας δεδομένης περιοχής, στην οποία τα κράτη μέλη της έχουν μεταβιβάσει αρμοδιότητες σε ό,τι αφορά θέματα που υπόκεινται στην παρούσα Σύμβαση και ο οποίος έχει δεόντως εξουσιοδοτηθεί σε συμφωνία με τον εσωτερικό του κανονισμό, να υπογράφει, να κυρώνει, να αποδέχεται, να εγκρίνει ή να προσχωρήσει σ' αυτήν· οι αναφορές της παρούσας Σύμβασης σε «συμβαλλόμενα κράτη» ισχύουν και για τους εν λόγω οργανισμούς εντός των ορίων της αρμοδιότητάς τους·

ιε) «κατάσταση έκτακτης ανάγκης»: κατάσταση κατά την οποία υφίσταται σημαντικός και άμεσος κίνδυνος για τη ζωή ή την ασφάλεια οποιουδήποτε φυσικού προσώπου.

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά, για:

α) την πρόληψη, την έρευνα και τη δίωξη των ποινικών αδικημάτων που καθορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, συμπεριλαμβανομένης της δέσμευσης, της κατάσχεσης, της δήμευσης και της επιστροφής των προϊόντων που προέρχονται από τα λόγω αδικήματα·

β) τη συλλογή, την απόκτηση, τη διατήρηση και την ανταλλαγή αποδεικτικών στοιχείων σε ηλεκτρονική μορφή για τους σκοπούς ποινικών ερευνών ή διαδικασιών, όπως προβλέπεται στα άρθρα 23 και 35 της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 4

Αδικήματα που καθορίζονται σύμφωνα με άλλες συμβάσεις και πρωτόκολλα των Ηνωμένων Εθνών

1. Κατά την εφαρμογή άλλων εφαρμοστέων συμβάσεων και πρωτοκόλλων των Ηνωμένων Εθνών στα οποία είναι συμβαλλόμενα μέρη, τα συμβαλλόμενα κράτη μεριμνούν ώστε τα ποινικά αδικήματα που καθορίζονται σύμφωνα με τις εν λόγω συμβάσεις και πρωτόκολλα να θεωρούνται επίσης ποινικά αδικήματα βάσει του εσωτερικού δικαίου όταν τελούνται με τη χρήση συστημάτων τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών.

2. Καμία διάταξη του παρόντος άρθρου δεν ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι στοιχειοθετεί ποινικά αδικήματα σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 5

Προστασία της κυριαρχίας

1. Τα συμβαλλόμενα κράτη εκτελούν τις υποχρεώσεις τους βάσει της παρούσας Σύμβασης κατά τρόπο συνεπή με τις αρχές της κυριαρχικής ισότητας και εδαφικής ακεραιότητας των κρατών και της μη παρέμβασης στις εσωτερικές υποθέσεις άλλων κρατών.

2. Καμία διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν παρέχει σε ένα συμβαλλόμενο κράτος το δικαίωμα να ασκήσει στο έδαφος άλλου κράτους δικαιοδοσία ούτε καθήκοντα που ανήκουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα των αρχών του εν λόγω άλλου κράτους βάσει του οικείου εσωτερικού δικαίου.

Άρθρο 6

Σεβασμός των ανθρώπινων δικαιωμάτων

1. Τα συμβαλλόμενα κράτη μεριμνούν ώστε η εφαρμογή των υποχρεώσεών τους δυνάμει της παρούσας Σύμβασης να συνάδει με τις υποχρεώσεις τους βάσει του διεθνούς δικαίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

2. Καμία διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν ερμηνεύεται κατά τρόπο που να επιτρέπει την περιστολή των ανθρώπινων δικαιωμάτων ή των θεμελιωδών ελευθεριών, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων που σχετίζονται με την ελευθερία της έκφρασης, της συνείδησης, της γνώμης, της θρησκείας ή των πεποιθήσεων, του συνέρχεσθαι ειρηνικώς και του συνεταιρίζεσθαι, σύμφωνα με και κατά τρόπο που συνάδει με το εφαρμοστέο διεθνές δίκαιο για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ

Άρθρο 7

Παράνομη πρόσβαση

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να χαρακτηρίσει κατά το οικείο εσωτερικό δίκαιο ως ποινικό αδίκημα , την εκ προθέσεως πρόσβαση στο σύνολο ή σε οποιοδήποτε μέρος συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών χωρίς να υπάρχει σχετικό δικαίωμα.

2. Ένα συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να απαιτεί το αδίκημα να διαπράττεται με παραβίαση μέτρων ασφαλείας, με πρόθεση την απόκτηση ηλεκτρονικών δεδομένων ή με άλλη ανέντιμη ή εγκληματική πρόθεση ή σε σχέση με σύστημα τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών που είναι συνδεδεμένο με άλλο σύστημα τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών.

Άρθρο 8

Παράνομη παρακολούθηση

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να χαρακτηρίσει κατά το οικείο εσωτερικό δίκαιο ως ποινικό αδίκημα, όταν τελείται εκ προθέσεως και χωρίς να υπάρχει σχετικό δικαίωμα, την παρακολούθηση, με τεχνικά μέσα, μη δημόσιων διαβιβάσεων ηλεκτρονικών δεδομένων προς, από ή εντός συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών, συμπεριλαμβανομένων των ηλεκτρομαγνητικών εκπομπών από σύστημα τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών που περιέχει τέτοια ηλεκτρονικά δεδομένα.

2. Ένα συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να απαιτεί το αδίκημα να διαπράττεται με ανέντιμη ή εγκληματική πρόθεση ή σε σχέση με σύστημα τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών που είναι συνδεδεμένο με άλλο σύστημα τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών.

Άρθρο 9

Παρέμβαση σε ηλεκτρονικά δεδομένα

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να χαρακτηρίσει κατά το οικείο εσωτερικό δίκαιο ως ποινικό αδίκημα, όταν τελείται εκ προθέσεως και χωρίς να υπάρχει σχετικό δικαίωμα, την καταστροφή, τη διαγραφή, την αλλοίωση, την τροποποίηση ή την καταστολή ηλεκτρονικών δεδομένων.

2. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να απαιτεί η συμπεριφορά που περιγράφεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου να έχει ως αποτέλεσμα σοβαρή βλάβη.

Άρθρο 10

Παρέμβαση σε σύστημα τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να χαρακτηρίσει κατά το οικείο εσωτερικό δίκαιο ως ποινικό αδίκημα, όταν τελείται εκ προθέσεως και χωρίς να υπάρχει σχετικό δικαίωμα, την καταστροφή, τη σοβαρή παρεμπόδιση της λειτουργίας συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών με την εισαγωγή, τη διαβίβαση, την καταστροφή, τη διαγραφή, την αλλοίωση, την τροποποίηση ή την καταστολή των ηλεκτρονικών δεδομένων.

Άρθρο 11

Κατάχρηση συσκευών

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να χαρακτηρίσει κατά το οικείο εσωτερικό δίκαιο ως ποινικό αδίκημα, όταν τελείται εκ προθέσεως και χωρίς να υπάρχει σχετικό δικαίωμα:

α) την απόκτηση, την παραγωγή, την πώληση, την προμήθεια για χρήση, την εισαγωγή, τη διανομή ή τη διάθεση με άλλον τρόπο:

i) συσκευής, συμπεριλαμβανομένου προγράμματος, σχεδιασμένης ή προσαρμοσμένης κυρίως για τη διάπραξη οποιουδήποτε από τα αδικήματα που καθορίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 7 έως 10 της παρούσας Σύμβασης· ή

ii) κωδικού πρόσβασης, διαπιστευτηρίων πρόσβασης, ηλεκτρονικής υπογραφής ή παρόμοιων δεδομένων με τα οποία είναι δυνατή η πρόσβαση στο σύνολο ή σε οποιοδήποτε μέρος συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών·

με την πρόθεση η συσκευή, συμπεριλαμβανομένου του προγράμματος, ή ο κωδικός πρόσβασης, τα διαπιστευτήρια πρόσβασης, η ηλεκτρονική υπογραφή ή παρόμοια δεδομένα να χρησιμοποιηθούν για τη διάπραξη οποιουδήποτε από τα αδικήματα που καθορίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 7 έως 10 της παρούσας Σύμβασης· και

β) την κατοχή αντικειμένου που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) σημείο i) ή ii) του παρόντος άρθρου, με την πρόθεση να χρησιμοποιηθεί για τη διάπραξη οποιουδήποτε από τα αδικήματα που καθορίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 7 έως 10 της παρούσας Σύμβασης.

2. Το παρόν άρθρο δεν ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι επιβάλλει ποινική ευθύνη όταν η απόκτηση, η παραγωγή, η πώληση, η προμήθεια για χρήση, η εισαγωγή, η διανομή ή η διάθεση με άλλον τρόπο ή η κατοχή που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου δεν αποσκοπεί στη διάπραξη αδικήματος που καθορίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 7 έως 10 της παρούσας Σύμβασης, όπως για τη διεξαγωγή εγκεκριμένων δοκιμών ή την προστασία συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών.

3. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να επιφυλαχθεί του δικαιώματος να μην εφαρμόσει την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, υπό την προϋπόθεση ότι η επιφύλαξη δεν αφορά την πώληση, τη διανομή ή τη διάθεση με άλλον τρόπο των στοιχείων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) σημείο ii) του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 12

Πλαστογραφία σχετική με συστήματα τεχνολογίας των πληροφοριών και των επικοινωνιών

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να χαρακτηρίσει ως ποινικό αδίκημα κατά το οικείο εσωτερικό δίκαιο, όταν τελείται εκ προθέσεως και χωρίς να υπάρχει σχετικό δικαίωμα, την εισαγωγή, την τροποποίηση, τη διαγραφή ή την καταστολή ηλεκτρονικών δεδομένων που έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία μη γνήσιων δεδομένων με την πρόθεση να θεωρηθούν ή να χρησιμοποιηθούν για νομικούς σκοπούς σαν να ήταν γνήσια, ανεξάρτητα από το αν τα δεδομένα είναι άμεσα αναγνώσιμα και κατανοητά.

2. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί, για τη στοιχειοθέτηση ποινικής ευθύνης, να απαιτεί πρόθεση εξαπάτησης, ή παρόμοια ανέντιμη ή εγκληματική πρόθεση.

Άρθρο 13

Κλοπή ή απάτη που σχετίζεται με συστήματα τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να χαρακτηρίσει ως ποινικό αδίκημα κατά το οικείο εσωτερικό δίκαιο, όταν τελείται εκ προθέσεως και χωρίς να υπάρχει σχετικό δικαίωμα, την πρόκληση απώλειας περιουσιακού στοιχείου σε άλλο πρόσωπο με τα ακόλουθα μέσα:

α) κάθε εισαγωγή, τροποποίηση, διαγραφή ή κατάργηση ηλεκτρονικών δεδομένων·

β) κάθε παρέμβαση στη λειτουργία συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών·

γ) τυχόν παραπλάνηση ως προς τα πραγματικά περιστατικά που συντελούνται μέσω συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών, η οποία οδηγεί κάποιο πρόσωπο να πράξει ή να παραλείψει να πράξει κάτι το οποίο διαφορετικά δεν θα είχε πράξει ή παραλείψει·

με δόλια ή ανέντιμη πρόθεση να αποκομίσει για τον εαυτό του ή για λογαριασμό άλλου προσώπου, χωρίς να υπάρχει σχετικό δικαίωμα, χρηματικό ή άλλο περιουσιακό όφελος.

Άρθρο 14

Αδικήματα που σχετίζονται με διαδικτυακό υλικό σεξουαλικής κακοποίησης ή σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να χαρακτηρίσει ως ποινικά αδικήματα κατά το οικείο εσωτερικό δίκαιο, όταν τελούνται εκ προθέσεως και χωρίς να υπάρχει σχετικό δικαίωμα, τις ακόλουθες συμπεριφορές:

α) παραγωγή, προσφορά, πώληση, διανομή, διαβίβαση, μετάδοση, προβολή, δημοσίευση ή με άλλο τρόπο διάθεση υλικού σεξουαλικής κακοποίησης ή σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών μέσω συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών·

β) άγρα, προμήθεια ή πρόσβαση σε υλικό σεξουαλικής κακοποίησης ή σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών μέσω συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών·

γ) κατοχή ή έλεγχος υλικού σεξουαλικής κακοποίησης ή σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών που είναι αποθηκευμένο σε σύστημα τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών ή άλλο μέσο αποθήκευσης·

δ) χρηματοδότηση των αδικημάτων που καθορίζονται σύμφωνα με τα στοιχεία α) έως γ) της παρούσας παραγράφου, τα οποία τα συμβαλλόμενα κράτη μπορούν να θεσπίσουν ως χωριστό αδίκημα.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ο όρος «υλικό σεξουαλικής κακοποίησης ή σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών» περιλαμβάνει οπτικό υλικό και μπορεί να περιλαμβάνει γραπτό ή ακουστικό περιεχόμενο που απεικονίζει, περιγράφει ή αναπαριστά οποιοδήποτε πρόσωπο ηλικίας κάτω των 18 ετών:

α) που επιδίδεται σε πραγματική ή προσομοιωμένη σεξουαλική δραστηριότητα·

β) παρουσία προσώπου που επιδίδεται σε οποιαδήποτε σεξουαλική δραστηριότητα·

γ) του οποίου τα γεννητικά όργανα εκτίθενται κυρίως για σεξουαλικούς σκοπούς· ή

δ) υποβάλλεται σε βασανιστήρια ή σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία και το υλικό αυτό έχει σεξουαλικό χαρακτήρα.

3. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να απαιτεί το υλικό που προσδιορίζεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου να περιορίζεται σε υλικό που:

α) απεικονίζει, περιγράφει ή αναπαριστά υφιστάμενο πρόσωπο· ή

β) απεικονίζει οπτικά τη σεξουαλική κακοποίηση παιδιών ή τη σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών.

4. Σύμφωνα με το οικείο εσωτερικό δίκαιο και σύμφωνα με τις ισχύουσες διεθνείς υποχρεώσεις, τα συμβαλλόμενα κράτη μπορούν να λαμβάνουν μέτρα για τον αποκλεισμό της ποινικοποίησης:

α) συμπεριφοράς παιδιών για αυτοπαραγόμενο υλικό που τα απεικονίζει· ή

β) της συναινετικής παραγωγής, μετάδοσης ή κατοχής υλικού που περιγράφεται στην παράγραφο 2 στοιχεία α) έως γ) του παρόντος άρθρου, όταν η υποκείμενη συμπεριφορά που απεικονίζεται είναι νόμιμη όπως ορίζεται από το εσωτερικό δίκαιο και όταν το εν λόγω υλικό διατηρείται αποκλειστικά για ιδιωτική και συναινετική χρήση των εμπλεκόμενων προσώπων.

5. Καμία διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν θίγει τυχόν διεθνείς υποχρεώσεις που ευνοούν περισσότερο την άσκηση των δικαιωμάτων του παιδιού.

Άρθρο 15

Άγρα ή αθέμιτη προσέγγιση με σκοπό τη διάπραξη σεξουαλικού αδικήματος σε βάρος παιδιού

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να χαρακτηρίσει ως ποινικό αδίκημα κατά το οικείο εσωτερικό δίκαιο την πράξη της εκ προθέσεως επικοινωνίας, άγρας, αθέμιτης προσέγγισης παιδιών ή σύναψης οποιασδήποτε συμφωνίας μέσω συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών με σκοπό τη διάπραξη σεξουαλικού αδικήματος σε βάρος παιδιού, όπως ορίζεται στο εσωτερικό δίκαιο, συμπεριλαμβανομένης της διάπραξης οποιουδήποτε από τα αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 14 της παρούσας Σύμβασης.

2. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να απαιτεί την τέλεση πράξης για την προώθηση της η συμπεριφοράς που περιγράφεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

3. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να εξετάσει το ενδεχόμενο επέκτασης της ποινικοποίησης σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου σε σχέση με πρόσωπο που θεωρείται παιδί.

4. Τα συμβαλλόμενα κράτη μπορούν να λαμβάνουν μέτρα για τον αποκλεισμό της ποινικοποίησης της συμπεριφοράς που περιγράφεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου όταν διαπράττεται από παιδιά.

Άρθρο 16

Μη συναινετική διάδοση προσωπικών εικόνων

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να χαρακτηρίσει ως ποινικό αδίκημα κατά το οικείο εσωτερικό δίκαιο, όταν τελείται εκ προθέσεως και χωρίς να υπάρχει σχετικό δικαίωμα, την πώληση, τη διανομή, τη μετάδοση, τη δημοσίευση ή τη διάθεση με άλλον τρόπο προσωπικής εικόνας προσώπου μέσω συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών, χωρίς τη συγκατάθεση του προσώπου που απεικονίζεται στην εικόνα.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, ως «προσωπική εικόνα» νοείται η οπτική καταγραφή προσώπου ηλικίας άνω των 18 ετών που πραγματοποιείται με οποιοδήποτε μέσο, συμπεριλαμβανομένης της φωτογραφίας ή της βιντεοσκόπησης, η οποία έχει σεξουαλικό χαρακτήρα, στην οποία εκτίθενται τα γεννητικά όργανα του προσώπου ή το πρόσωπο αυτό επιδίδεται σε σεξουαλική δραστηριότητα που ήταν ιδιωτική κατά τον χρόνο της καταγραφής και για την οποία το πρόσωπο ή τα πρόσωπα που απεικονίζονται είχαν εύλογη προσδοκία προστασίας της ιδιωτικής ζωής κατά τον χρόνο της διάπραξης του αδικήματος.

3. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να επεκτείνει τον ορισμό των προσωπικών εικόνων, ανάλογα με την περίπτωση, σε απεικονίσεις προσώπων ηλικίας κάτω των 18 ετών, εάν είναι σε νόμιμη ηλικία για να επιδοθούν σε σεξουαλική δραστηριότητα σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο και η εικόνα δεν απεικονίζει κακοποίηση ή εκμετάλλευση παιδιών.

4. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, πρόσωπο ηλικίας κάτω των 18 ετών που απεικονίζεται σε προσωπική εικόνα δεν μπορεί να συναινέσει στη διάδοση προσωπικής εικόνας που συνιστά υλικό σεξουαλικής κακοποίησης ή σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών σύμφωνα με το άρθρο 14 της παρούσας Σύμβασης.

5. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να απαιτεί την ύπαρξη πρόθεσης να προκληθεί βλάβη πριν από την επέλευση ποινικής ευθύνης.

6. Τα συμβαλλόμενα κράτη μπορούν να λαμβάνουν άλλα μέτρα σχετικά με θέματα που σχετίζονται με το παρόν άρθρο, σύμφωνα με το οικείο εσωτερικό δίκαιο και τις ισχύουσες διεθνείς υποχρεώσεις.

Άρθρο 17

Νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του οικείου εσωτερικού δικαίου, τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να χαρακτηρίσει ως ποινικό αδίκημα, όταν τελείται εκ προθέσεως:

α) i) τη μετατροπή ή τη μεταβίβαση περιουσιακού στοιχείου εν γνώσει του ότι το εν λόγω περιουσιακό στοιχείο αποτελεί προϊόν εγκλήματος, με σκοπό την απόκρυψη ή τη συγκάλυψη της παράνομης προέλευσής του ή την παροχή συνδρομής σε οποιοδήποτε πρόσωπο εμπλέκεται στη διάπραξη του βασικού αδικήματος προκειμένου να αποφύγει τις έννομες συνέπειες των πράξεων του εν λόγω προσώπου·

ii) την απόκρυψη ή τη συγκάλυψη της αλήθειας όσον αφορά τη φύση, την προέλευση, τη διάθεση, τη διακίνηση ή την κυριότητα περιουσιακού στοιχείου ή δικαιωμάτων επί αυτών, εν γνώσει του γεγονότος ότι αποτελούσε προϊόν εγκλήματος·

β) με την επιφύλαξη των βασικών εννοιών του οικείου νομικού συστήματος:

i) την απόκτηση, την κατοχή ή τη χρήση περιουσιακού στοιχείου, εν γνώσει, κατά τον χρόνο της παραλαβής, του ότι το εν λόγω περιουσιακό στοιχείο αποτελεί προϊόν εγκλήματος·

ii) τη συμμετοχή σε ένα από τα αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο, καθώς και τη σύσταση οργάνωσης ή τη συνωμοσία για τη διάπραξή του, την απόπειρα διάπραξης και την υποβοήθηση, την υποκίνηση, τη διευκόλυνση και την παροχή συμβουλών για τη διάπραξή του.

2. Για τους σκοπούς της εκτέλεσης ή εφαρμογής της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου:

α) κάθε συμβαλλόμενο κράτος ορίζει ως βασικά αδικήματα τα σχετικά αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 7 έως 16 της παρούσας Σύμβασης·

β) στην περίπτωση των συμβαλλόμενων κρατών, η νομοθεσία των οποίων καθορίζει κατάλογο συγκεκριμένων βασικών αδικημάτων, στον εν λόγω κατάλογο περιλαμβάνεται τουλάχιστον ένα ολοκληρωμένο φάσμα αδικημάτων που καθορίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 7 έως 16 της παρούσας Σύμβασης·

γ) για τους σκοπούς του στοιχείου β) της παρούσας παραγράφου, στα βασικά αδικήματα περιλαμβάνονται αδικήματα που διαπράττονται τόσο εντός όσο και εκτός της δικαιοδοσίας του εν λόγω συμβαλλόμενου κράτους. Ωστόσο, τα αδικήματα που διαπράττονται εκτός της δικαιοδοσίας συμβαλλόμενου κράτους συνιστούν βασικά αδικήματα μόνο όταν η σχετική συμπεριφορά συνιστά ποινικό αδίκημα σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του κράτους στο οποίο διαπράχθηκε και θα αποτελούσε ποινικό αδίκημα σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του συμβαλλόμενου κράτους που εκτελεί ή εφαρμόζει το παρόν άρθρο, εάν είχε διαπραχθεί εκεί·

δ) κάθε συμβαλλόμενο κράτος διαβιβάζει στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών αντίγραφα των νόμων του που θέτουν σε εφαρμογή το παρόν άρθρο και τυχόν μεταγενέστερων τροποποιήσεων των εν λόγω νόμων ή περιγραφή αυτών·

ε) εάν απαιτείται από τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού δικαίου συμβαλλόμενου κράτους, μπορεί να προβλεφθεί ότι τα αδικήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται στα πρόσωπα που διέπραξαν το βασικό αδίκημα·

στ) η γνώση, η πρόθεση ή ο σκοπός που απαιτούνται ως στοιχείο του αδικήματος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου μπορούν να συναχθούν από αντικειμενικά και πραγματικά περιστατικά.

Άρθρο 18

Ευθύνη των νομικών προσώπων

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει τα μέτρα που κρίνει αναγκαία, σύμφωνα με τις αρχές δικαίου του, για να θεσπίσει την ευθύνη νομικών προσώπων για συμμετοχή σε αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

2. Με την επιφύλαξη των αρχών δικαίου του συμβαλλόμενου κράτους, η ευθύνη νομικών προσώπων μπορεί να είναι ποινική, αστική ή διοικητική.

3. Η ευθύνη αυτή δεν θίγει την ποινική ευθύνη των φυσικών προσώπων που έχουν διαπράξει τα αδικήματα.

4. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μεριμνά, ειδικότερα, ώστε τα νομικά πρόσωπα που υπέχουν ευθύνη σύμφωνα με το παρόν άρθρο να υπόκεινται σε αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές ποινικές ή μη ποινικές κυρώσεις, συμπεριλαμβανομένων των χρηματικών κυρώσεων.

Άρθρο 19

Συμμετοχή και απόπειρα

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να χαρακτηρίσει, κατά το οικείο εσωτερικό δίκαιο, ως ποινικό αδίκημα την εκ προθέσεως συμμετοχή, με οποιαδήποτε ιδιότητα, όπως εκείνη του συνεργού, του βοηθού ή του υποκινητή, σε αδίκημα που έχει οριστεί σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

2. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να θεσπίσει τα αναγκαία νομοθετικά και άλλα μέτρα ώστε να χαρακτηρίσει ως ποινικό αδίκημα κατά το οικείο εσωτερικό δίκαιο, όταν τελείται εκ προθέσεως, κάθε απόπειρα διάπραξης αδικήματος που έχει οριστεί σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

3. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να θεσπίσει τα αναγκαία νομοθετικά και άλλα μέτρα ώστε να χαρακτηρίσει ως ποινικό αδίκημα κατά το οικείο εσωτερικό δίκαιο, όταν τελείται εκ προθέσεως, την προετοιμασία για αδίκημα που έχει οριστεί σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 20

Προθεσμία παραγραφής

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος, κατά περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη τη σοβαρότητα του εγκλήματος, θεσπίζει βάσει του οικείου εσωτερικού δικαίου, μακρά προθεσμία παραγραφής για την κίνηση διαδικασίας σχετικά με οποιοδήποτε αδίκημα καθορίζεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και θεσπίζει μεγαλύτερη προθεσμία παραγραφής ή προβλέπει την αναστολή της παραγραφής σε περίπτωση που ο φερόμενος ως δράστης έχει διαφύγει την απονομή της δικαιοσύνης.

Άρθρο 21

Δίωξη, εκδίκαση και κυρώσεις

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος καθιστά τη διάπραξη αδικήματος που καθορίζεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση υποκείμενο σε αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις, οι οποίες λαμβάνουν υπόψη τη σοβαρότητα του αδικήματος.

2. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να θεσπίζει, σύμφωνα με το οικείο εσωτερικό δίκαιο, τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να καθορίσει επιβαρυντικές περιστάσεις σε σχέση με τα αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, συμπεριλαμβανομένων των περιστάσεων που επηρεάζουν υποδομές πληροφοριών ζωτικής σημασίας.

3. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος καταβάλλει προσπάθειες ώστε να διασφαλίσει ότι όλες οι διακριτικές νομικές εξουσίες βάσει του οικείου εσωτερικού δικαίου σε σχέση με τη δίωξη προσώπων για αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση ασκούνται με σκοπό να αυξηθεί κατά το μέγιστο η αποτελεσματικότητα των μέτρων επιβολής του νόμου σε σχέση με τα εν λόγω αδικήματα και με τη δέουσα συνεκτίμηση της ανάγκης να αποτραπεί η διάπραξη τέτοιων αδικημάτων.

4. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μεριμνά ώστε κάθε πρόσωπο που διώκεται για αδικήματα που καθορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση να απολαμβάνει όλα τα δικαιώματα και τις εγγυήσεις που προβλέπονται στο εσωτερικό δίκαιο και είναι σύμφωνες με τις ισχύουσες διεθνείς υποχρεώσεις του συμβαλλόμενου κράτους, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη και των δικαιωμάτων της υπεράσπισης.

5. Στην περίπτωση αδικημάτων που καθορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, κάθε συμβαλλόμενο κράτος λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα, σύμφωνα με το οικείο εσωτερικό δίκαιο και με τη δέουσα συνεκτίμηση των δικαιωμάτων της υπεράσπισης, προκειμένου να εξασφαλίσει ότι οι όροι που επιβάλλονται σε σχέση με αποφάσεις αποφυλάκισης εν αναμονή της δίκης ή της έφεσης λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη να διασφαλιστεί η παρουσία του κατηγορουμένου σε μεταγενέστερες ποινικές διαδικασίες.

6. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος λαμβάνει υπόψη τη σοβαρότητα των σχετικών αδικημάτων κατά την εξέταση του ενδεχομένου πρόωρης αποφυλάκισης ή απόλυσης υπό όρους προσώπων που έχουν καταδικαστεί για τα εν λόγω αδικήματα.

7. Τα συμβαλλόμενα κράτη μεριμνούν ώστε να εφαρμόζονται τα κατάλληλα μέτρα στο οικείο εσωτερικό δίκαιο για την προστασία των παιδιών που κατηγορούνται για αδικήματα που καθορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, κατά τρόπο συνεπή με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση για τα δικαιώματα του παιδιού και τα εφαρμοστέα πρωτόκολλά της, καθώς και από άλλες εφαρμοστέες διεθνείς ή περιφερειακές πράξεις.

8. Καμία διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν θίγει την αρχή ότι η περιγραφή των αδικημάτων που καθορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και των εφαρμοστέων νομικών μέσων ή άλλων αρχών δικαίου για τον έλεγχο της νομιμότητας της συμπεριφοράς, ορίζεται στο εσωτερικό δίκαιο κάθε συμβαλλόμενου κράτους και ότι τα αδικήματα αυτά διώκονται και τιμωρούνται με βάση το εν λόγω δίκαιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Άρθρο 22

Δικαιοδοσία

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να θεμελιώσει τη δικαιοδοσία του σε αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση όταν:

α) το αδίκημα διαπράττεται στο έδαφος του εν λόγω συμβαλλόμενου κράτους· ή

β) το αδίκημα διαπράττεται επάνω σε σκάφος το οποίο φέρει σημαία του εν λόγω συμβαλλόμενου κράτους ή σε αεροσκάφος που είναι νηολογημένο, κατά τον χρόνο διάπραξης του αδικήματος, κατά το δίκαιο του εν λόγω συμβαλλόμενου κράτους.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 5 της παρούσας Σύμβασης, κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί επίσης να θεμελιώσει τη δικαιοδοσία του για κάθε τέτοιο αδίκημα όταν:

α) το αδίκημα διαπράττεται σε βάρος υπηκόου του εν λόγω συμβαλλόμενου κράτους· ή

β) το αδίκημα διαπράττεται από υπήκοο του εν λόγω συμβαλλόμενου κράτους ή από ανιθαγενή ο οποίος έχει τη συνήθη διαμονή του στο έδαφος του εν λόγω συμβαλλόμενου κράτους· ή

γ) το αδίκημα περιλαμβάνεται σε εκείνα που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο β) σημείο ii) της παρούσας Σύμβασης και διαπράττεται εκτός του εδάφους του εν λόγω συμβαλλόμενου κράτους, με σκοπό τη διάπραξη αδικήματος που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο i) ή σημείο ii) ή στοιχείο β) σημείο i) της παρούσας Σύμβασης εντός του εδάφους του εν λόγω συμβαλλόμενου κράτους· ή

δ) το αδίκημα διαπράττεται σε βάρος του συμβαλλόμενου κράτους.

3. Για τους σκοπούς του άρθρου 37 παράγραφος 11 της παρούσας Σύμβασης, κάθε συμβαλλόμενο κράτος λαμβάνει τα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να θεμελιώσει τη δικαιοδοσία του σε αδικήματα που καθορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, όταν ο φερόμενος ως δράστης βρίσκεται στο έδαφός του και δεν εκδίδει το εν λόγω πρόσωπο για τον αποκλειστικό λόγο ότι είναι υπήκοός του.

4. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί επίσης να θεσπίζει τα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να θεμελιώσει τη δικαιοδοσία του σε αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, όταν ο φερόμενος ως δράστης βρίσκεται στο έδαφός του και δεν τον εκδίδει.

5. Εάν ένα συμβαλλόμενο κράτος το οποίο ασκεί τη δικαιοδοσία του βάσει της παραγράφου 1 ή 2 έχει ενημερωθεί ή έχει άλλως λάβει γνώση ότι άλλα συμβαλλόμενα κράτη διενεργούν έρευνα, ασκούν δίωξη ή διεξάγουν δικαστική διαδικασία για το ίδιο αδίκημα, οι αρμόδιες αρχές των εν λόγω συμβαλλόμενων κρατών πραγματοποιούν μεταξύ τους διαβουλεύσεις, κατά περίπτωση, ώστε να συντονίσουν τις ενέργειές τους.

6. Με την επιφύλαξη των κανόνων του γενικού διεθνούς δικαίου, η παρούσα Σύμβαση δεν αποκλείει την άσκηση τυχόν ποινικής δικαιοδοσίας την οποία θεμελιώνει ένα συμβαλλόμενο κράτος σύμφωνα με το οικείο εσωτερικό δίκαιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΕΠΙΒΟΛΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Άρθρο 23

Πεδίο εφαρμογής των διαδικαστικών μέτρων

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία για τον καθορισμό των εξουσιών και των διαδικασιών που προβλέπονται στο παρόν κεφάλαιο για τους σκοπούς συγκεκριμένων ποινικών ερευνών ή διαδικασιών.

2. Εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά στην παρούσα Σύμβαση, κάθε συμβαλλόμενο κράτος εφαρμόζει τις εξουσίες και τις διαδικασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου για:

α) τα ποινικά αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση·

β) άλλα ποινικά αδικήματα που διαπράττονται μέσω συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών· και

γ) τη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων σε ηλεκτρονική μορφή για οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα.

3. α) Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να επιφυλάσσεται του δικαιώματος να εφαρμόζει τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 29 της παρούσας Σύμβασης μόνο σε αδικήματα ή κατηγορίες αδικημάτων που προσδιορίζονται στην επιφύλαξη, υπό την προϋπόθεση ότι το φάσμα των εν λόγω αδικημάτων ή κατηγοριών αδικημάτων δεν είναι πιο περιορισμένο από το φάσμα των αδικημάτων στα οποία εφαρμόζει τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 30 της παρούσας Σύμβασης. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος εξετάζει το ενδεχόμενο περιορισμού της εν λόγω επιφύλαξης ώστε να καταστεί δυνατή η ευρύτερη δυνατή εφαρμογή των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 29.

β) Όταν ένα συμβαλλόμενο κράτος, λόγω περιορισμών της οικείας νομοθεσίας που ισχύει κατά τον χρόνο έκδοσης της παρούσας Σύμβασης, δεν είναι σε θέση να εφαρμόσει τα μέτρα που αναφέρονται στα άρθρα 29 και 30 της παρούσας Σύμβασης στις επικοινωνίες που μεταδίδονται στο πλαίσιο συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών ενός παρόχου υπηρεσιών, ο οποίος:

i) λειτουργεί προς όφελος κλειστής ομάδας χρηστών· και

ii) δεν χρησιμοποιεί δημόσια δίκτυα επικοινωνιών και δεν συνδέεται με άλλο δημόσιο ή ιδιωτικό σύστημα τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών·

το εν λόγω συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να επιφυλαχθεί του δικαιώματος να μην εφαρμόσει τα μέτρα αυτά στις εν λόγω επικοινωνίες. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος εξετάζει το ενδεχόμενο περιορισμού της εν λόγω επιφύλαξης ώστε να καταστεί δυνατή η ευρύτερη δυνατή εφαρμογή των μέτρων που αναφέρονται στα άρθρα 29 και 30 της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 24

Προϋποθέσεις και εγγυήσεις

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος μεριμνά ώστε η θέσπιση, εκτέλεση και εφαρμογή των εξουσιών και διαδικασιών που προβλέπονται στο παρόν κεφάλαιο να υπόκεινται στις προϋποθέσεις και εγγυήσεις που προβλέπονται στο οικείο εσωτερικό δίκαιο, το οποίο προβλέπει την προστασία των ανθρώπινων δικαιωμάτων, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει του διεθνούς δικαίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα, και το οποίο ενσωματώνει την αρχή της αναλογικότητας.

2. Σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο κάθε συμβαλλόμενου κράτους, οι εν λόγω προϋποθέσεις και εγγυήσεις περιλαμβάνουν, ανάλογα με τη φύση της σχετικής διαδικασίας ή εξουσίας, μεταξύ άλλων, δικαστικό ή άλλο ανεξάρτητο έλεγχο, το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής, τους λόγους που δικαιολογούν την εφαρμογή και τον περιορισμό του πεδίου εφαρμογής και της διάρκειας των εν λόγω εξουσιών ή διαδικασιών.

3. Στον βαθμό που αυτό συνάδει με το δημόσιο συμφέρον, ιδίως την ορθή απονομή της δικαιοσύνης, κάθε συμβαλλόμενο κράτος εξετάζει τον αντίκτυπο των εξουσιών και των διαδικασιών του παρόντος κεφαλαίου στα δικαιώματα, στις ευθύνες και στα έννομα συμφέροντα τρίτων.

4. Οι προϋποθέσεις και οι εγγυήσεις που θεσπίζονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο εφαρμόζονται σε εθνικό επίπεδο στις εξουσίες και τις διαδικασίες που ορίζονται στο παρόν κεφάλαιο, τόσο για σκοπούς εσωτερικών ποινικών ερευνών και διαδικασιών όσο και για σκοπούς παροχής διεθνούς συνεργασίας από το κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση.

5. Οι αναφορές σε δικαστικό ή άλλο ανεξάρτητο έλεγχο στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου είναι αναφορές στον εν λόγω έλεγχο σε εθνικό επίπεδο.

Άρθρο 25

Ταχεία διατήρηση των αποθηκευμένων ηλεκτρονικών δεδομένων

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να μπορούν οι αρμόδιες αρχές του να διατάσσουν ή να επιτυγχάνουν με παρόμοιο τρόπο την ταχεία διατήρηση συγκεκριμένων ηλεκτρονικών δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων κίνησης, των δεδομένων περιεχομένου και των πληροφοριών συνδρομητή, τα οποία έχουν αποθηκευθεί μέσω συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών, ιδίως όταν υπάρχουν λόγοι να πιστεύεται ότι τα ηλεκτρονικά δεδομένα είναι ιδιαίτερα ευάλωτα σε απώλεια ή τροποποίηση.

2. Όταν ένα συμβαλλόμενο κράτος θέτει σε εφαρμογή την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου με εντολή προς ένα πρόσωπο να διατηρήσει συγκεκριμένα αποθηκευμένα ηλεκτρονικά δεδομένα που βρίσκονται στην κατοχή ή στον έλεγχο του εν λόγω προσώπου, το συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να υποχρεώσει το εν λόγω πρόσωπο να διαφυλάξει και να διατηρήσει την ακεραιότητα των εν λόγω ηλεκτρονικών δεδομένων για το χρονικό διάστημα που απαιτείται, έως 90 ημέρες κατ' ανώτατο όριο, ώστε να δοθεί η δυνατότητα στις αρμόδιες αρχές να ζητήσουν τη γνωστοποίησή τους. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να προβλέψει τη μεταγενέστερη ανανέωση της εν λόγω εντολής.

3. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να υποχρεώσει τον θεματοφύλακα ή άλλο πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για τη διατήρηση των ηλεκτρονικών δεδομένων να τηρεί το απόρρητο της ανάληψης των εν λόγω διαδικασιών για το χρονικό διάστημα που προβλέπεται στην οικεία εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 26

Ταχεία διατήρηση και μερική γνωστοποίηση των δεδομένων κίνησης

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει, όσον αφορά τα δεδομένα κίνησης που πρέπει να διατηρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 25 της παρούσας Σύμβασης, τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε:

α) να διασφαλίζεται ότι η εν λόγω ταχεία διατήρηση των δεδομένων κίνησης είναι διαθέσιμη ανεξάρτητα από το αν ένας ή περισσότεροι πάροχοι υπηρεσιών συμμετείχαν στη διαβίβαση μιας επικοινωνίας· και

β να διασφαλίζεται η ταχεία γνωστοποίηση στην αρμόδια αρχή του συμβαλλόμενου κράτους, ή σε πρόσωπο που ορίζεται από την εν λόγω αρχή, επαρκούς ποσότητας δεδομένων κίνησης· ώστε το συμβαλλόμενο κράτος να μπορεί να προσδιορίσει τους παρόχους υπηρεσιών και τη διαδρομή μέσω της οποίας διαβιβάστηκε η επικοινωνία ή οι αναφερόμενες πληροφορίες.

Άρθρο 27

Εντολή προσκόμισης

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να εξουσιοδοτήσει τις αρμόδιες αρχές του να διατάσσουν:

α) πρόσωπο που βρίσκεται στο έδαφός του να υποβάλει συγκεκριμένα ηλεκτρονικά δεδομένα που βρίσκονται στην κατοχή ή στον έλεγχο του εν λόγω προσώπου και τα οποία είναι αποθηκευμένα σε σύστημα τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών ή σε μέσο αποθήκευσης ηλεκτρονικών δεδομένων· και

β) πάροχο υπηρεσιών που προσφέρει τις υπηρεσίες του στο έδαφος του συμβαλλόμενου κράτους να υποβάλει πληροφορίες συνδρομητή σχετικά με τις εν λόγω υπηρεσίες που βρίσκονται στην κατοχή ή στον έλεγχο του εν λόγω παρόχου υπηρεσιών.

Άρθρο 28

Έρευνα και κατάσχεση αποθηκευμένων ηλεκτρονικών δεδομένων

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να εξουσιοδοτήσει τις αρμόδιες αρχές του να ερευνούν ή να έχουν πρόσβαση με παρόμοιο τρόπο:

α) σε σύστημα τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών, μέρος αυτού, και σε ηλεκτρονικά δεδομένα που είναι αποθηκευμένα σ' αυτό· και

β) σε μέσο αποθήκευσης ηλεκτρονικών δεδομένων στο οποίο ενδέχεται να είναι αποθηκευμένα τα ηλεκτρονικά δεδομένα που ζητούνται·

στο έδαφος του εν λόγω συμβαλλόμενου κράτους.

2. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να διασφαλίσει ότι, όταν οι οικείες αρχές ερευνούν ή έχουν παρόμοια πρόσβαση σε συγκεκριμένο σύστημα τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών ή σε μέρος αυτού, σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου, και έχουν λόγους να πιστεύουν ότι τα ζητούμενα ηλεκτρονικά δεδομένα είναι αποθηκευμένα σε άλλο σύστημα τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών ή σε μέρος αυτού στο έδαφός του, και ότι τα δεδομένα αυτά είναι νομίμως προσβάσιμα ή διαθέσιμα από το αρχικό σύστημα, οι εν λόγω αρχές είναι σε θέση να διενεργούν ταχέως την έρευνα για να αποκτήσουν πρόσβαση στο εν λόγω άλλο σύστημα τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών.

3. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να εξουσιοδοτήσει τις αρμόδιες αρχές του να κατάσχουν ή να μεριμνήσουν με παρόμοιο τρόπο για την ασφάλεια των ηλεκτρονικών δεδομένων που βρίσκονται στο έδαφός τους στα οποία έχουν πρόσβαση σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή 2 του παρόντος άρθρου. Τα εν λόγω μέτρα περιλαμβάνουν την εξουσία οι οικείες αρμόδιες αρχές:

α) να κατάσχουν ή να μεριμνήσουν με παρόμοιο τρόπο για την ασφάλεια ενός συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών ή μέρος αυτού, ή ενός μέσου ηλεκτρονικής αποθήκευσης δεδομένων·

β) να δημιουργούν και να διατηρούν αντίγραφα των εν λόγω ηλεκτρονικών δεδομένων σε ηλεκτρονική μορφή·

γ) να διατηρούν την ακεραιότητα των σχετικών αποθηκευμένων ηλεκτρονικών δεδομένων·

δ) να καθιστούν μη προσβάσιμα ή να αφαιρούν τα εν λόγω ηλεκτρονικά δεδομένα από το σύστημα τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών στο οποίο έχει αποκτηθεί πρόσβαση.

4. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να εξουσιοδοτήσει τις αρμόδιες αρχές του να διατάσσουν κάθε πρόσωπο που έχει γνώση της λειτουργίας του εν λόγω συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών, του δικτύου πληροφοριών και τηλεπικοινωνιών ή των συστατικών μερών τους, ή των μέτρων που εφαρμόζονται για την προστασία των ηλεκτρονικών δεδομένων που περιέχονται σ' αυτά, να παρέχει, στο μέτρο του δυνατού, τις απαραίτητες πληροφορίες ώστε να καταστεί δυνατή η λήψη των μέτρων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 έως 3 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 29

Συλλογή δεδομένων κίνησης σε πραγματικό χρόνο

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να εξουσιοδοτήσει τις αρμόδιες αρχές του:

α) να συλλέγουν ή να καταγράφουν, με την εφαρμογή τεχνικών μέσων στο έδαφος του εν λόγω συμβαλλόμενου κράτους· και

β) να υποχρεώσουν έναν πάροχο υπηρεσιών, στο πλαίσιο των υφιστάμενων τεχνικών δυνατοτήτων του:

i) να συλλέγει ή να καταγράφει, με την εφαρμογή τεχνικών μέσων στο έδαφος του εν λόγω συμβαλλόμενου κράτους· ή

ii) να συνεργάζεται με τις αρμόδιες αρχές και να τις επικουρεί στη συλλογή ή την καταγραφή:

δεδομένων κίνησης, σε πραγματικό χρόνο, που συνδέονται με συγκεκριμένες επικοινωνίες στο έδαφός του, οι οποίες διαβιβάζονται μέσω συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών.

2. Όταν ένα συμβαλλόμενο κράτος, λόγω των αρχών του οικείου εθνικού νομικού συστήματος, δεν μπορεί να θεσπίσει τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου, μπορεί αντ' αυτού να θεσπίσει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να εξασφαλίσει τη συλλογή ή την καταγραφή, σε πραγματικό χρόνο, των δεδομένων κίνησης που συνδέονται με συγκεκριμένες επικοινωνίες που μεταδίδονται στο έδαφός του, με την εφαρμογή τεχνικών μέσων στο εν λόγω έδαφος.

3. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να υποχρεώσει έναν πάροχο υπηρεσιών να τηρεί εμπιστευτική την άσκηση κάθε εξουσίας που προβλέπεται στο παρόν άρθρο και κάθε σχετική πληροφορία.

Άρθρο 30

Παρακολούθηση δεδομένων περιεχομένου

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία, όσον αφορά σειρά σοβαρών ποινικών αδικημάτων που καθορίζονται από το εσωτερικό δίκαιο, ώστε να αναθέσει στις οικείες αρμόδιες αρχές την εξουσία:

α) συλλογής ή καταγραφής, με την εφαρμογή τεχνικών μέσων στο έδαφος του εν λόγω συμβαλλόμενου κράτους· και

β) να υποχρεώσουν έναν πάροχο υπηρεσιών, στο πλαίσιο των υφιστάμενων τεχνικών δυνατοτήτων του:

i) να προβαίνει στη συλλογή ή καταγραφή, με την εφαρμογή τεχνικών μέσων στο έδαφος του εν λόγω συμβαλλόμενου κράτους· ή

ii) να συνεργάζεται με τις αρμόδιες αρχές και να τις επικουρεί στη συλλογή ή την καταγραφή:

δεδομένων περιεχομένου, σε πραγματικό χρόνο, συγκεκριμένων επικοινωνιών στο έδαφός του, οι οποίες διαβιβάζονται μέσω συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών.

2. Όταν ένα συμβαλλόμενο κράτος, λόγω των αρχών του οικείου εθνικού νομικού συστήματος, δεν μπορεί να θεσπίσει τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου, μπορεί αντ' αυτού να θεσπίσει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να εξασφαλίσει τη συλλογή ή την καταγραφή, σε πραγματικό χρόνο, των δεδομένων περιεχομένου συγκεκριμένων επικοινωνιών στο έδαφός του, με την εφαρμογή τεχνικών μέσων στο εν λόγω έδαφος.

3. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να υποχρεώσει έναν πάροχο υπηρεσιών να τηρεί το απόρρητο της άσκησης κάθε εξουσίας που προβλέπεται στο παρόν άρθρο και κάθε σχετικής πληροφορίας.

Άρθρο 31

Δέσμευση, κατάσχεση και δήμευση των προϊόντων εγκλήματος

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει, στον μέγιστο δυνατό βαθμό στο πλαίσιο του οικείου εθνικού νομικού συστήματος, τα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να καταστήσουν δυνατή τη δήμευση:

α) των προϊόντων εγκλήματος που προέρχονται από αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση ή των περιουσιακών στοιχείων των οποίων η αξία αντιστοιχεί στα εν λόγω προϊόντα·

β) του περιουσιακού στοιχείου, του εξοπλισμού ή άλλων μέσων που χρησιμοποιήθηκαν ή προορίζονταν να χρησιμοποιηθούν για τη διάπραξη αδικημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

2. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει τα αναγκαία μέτρα για την αναγνώριση, τον εντοπισμό, τη δέσμευση ή την κατάσχεση οποιουδήποτε από τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου με σκοπό την τελική δήμευσή τους.

3. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει, σύμφωνα με το οικείο εσωτερικό δίκαιο, τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία για τη ρύθμιση της διαχείρισης από τις αρμόδιες αρχές των δεσμευμένων, κατασχεθέντων ή δημευμένων περιουσιακών στοιχείων που καλύπτονται από τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου.

4. Εάν προϊόντα εγκλήματος έχουν μετατραπεί ή μεταμορφωθεί, εν όλω ή εν μέρει, σε άλλο περιουσιακό στοιχείο, το εν λόγω περιουσιακό στοιχείο υπόκειται στα μέτρα που αναφέρονται στο παρόν άρθρο αντί των εν λόγω προϊόντων.

5. Εάν προϊόντα εγκλήματος έχουν αναμειχθεί με περιουσιακά στοιχεία που αποκτήθηκαν από νόμιμες πηγές, τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία, με την επιφύλαξη τυχόν εξουσιών δέσμευσης ή κατάσχεσης, υπόκεινται σε δήμευση έως την εκτιμώμενη αξία των αναμεμειγμένων προϊόντων εγκλήματος.

6. Εισόδημα ή άλλα οφέλη που απορρέουν από προϊόντα εγκλήματος, από περιουσιακά στοιχεία στα οποία μετατράπηκαν ή μεταμορφώθηκαν τα προϊόντα εγκλήματος, ή από περιουσιακά στοιχεία με τα οποία αναμείχθηκαν προϊόντα εγκλήματος, υπόκεινται επίσης στα μέτρα που αναφέρονται στο παρόν άρθρο, με τον ίδιο τρόπο και στον ίδιο βαθμό με τα προϊόντα εγκλήματος.

7. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου και του άρθρου 50 της παρούσας Σύμβασης, κάθε συμβαλλόμενο κράτος εξουσιοδοτεί τα δικαστήριά του ή άλλες αρμόδιες αρχές να διατάσσουν τη διάθεση ή την κατάσχεση τραπεζικών, χρηματοοικονομικών ή εμπορικών αρχείων. Τα συμβαλλόμενα κράτη δεν μπορούν να αρνηθούν να ενεργήσουν βάσει των διατάξεων της παρούσας παραγράφου με τη δικαιολογία του τραπεζικού απορρήτου.

8. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να εξετάσει τη δυνατότητα να απαιτήσει από τον δράστη να αποδείξει τη νόμιμη προέλευση των φερόμενων ως προϊόντων εγκλήματος ή άλλων περιουσιακών στοιχείων που υπόκεινται σε δήμευση, στον βαθμό που η εν λόγω απαίτηση συνάδει με τις αρχές του οικείου εσωτερικού δικαίου και με τη φύση των δικαστικών και άλλων διαδικασιών.

9. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θεωρείται ότι θίγουν τα δικαιώματα τρίτων που ενεργούν καλόπιστα.

10. Καμία διάταξη του παρόντος άρθρου δεν θίγει την αρχή ότι τα μέτρα στα οποία αναφέρεται καθορίζονται και εφαρμόζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του εσωτερικού δικαίου συμβαλλόμενου κράτους.

Άρθρο 32

Δημιουργία ποινικού μητρώου

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να θεσπίσει τα νομοθετικά ή άλλα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να λαμβάνεται υπόψη, υπό τους όρους και για τους σκοπούς που κρίνει σκόπιμους, κάθε προηγούμενη καταδίκη σε άλλο κράτος για φερόμενο ως δράστη με σκοπό τη χρήση των πληροφοριών αυτών στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας που αφορά αδίκημα που έχει οριστεί σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 33

Προστασία μαρτύρων

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα, σύμφωνα με το οικείο εσωτερικό δίκαιο και με τα μέσα που διαθέτει, για την παροχή αποτελεσματικής προστασίας από πιθανά αντίποινα ή εκφοβισμό των μαρτύρων που καταθέτουν ή, καλή τη πίστει και για εύλογους λόγους, παρέχουν πληροφορίες σχετικά με αδικήματα που έχουν καθοριστεί σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση ή συνεργάζονται με τις ανακριτικές ή δικαστικές αρχές και, κατά περίπτωση, των συγγενών τους και άλλων προσώπων που έχουν στενή σχέση μαζί τους.

2. Τα μέτρα που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου μπορούν να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων του κατηγορούμενου, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη:

α) τη θέσπιση διαδικασιών για τη φυσική προστασία των προσώπων αυτών, όπως, στο μέτρο του αναγκαίου και εφικτού, τη μετεγκατάστασή τους και τη δυνατότητα, κατά περίπτωση, μη γνωστοποίησης ή περιορισμών όσον αφορά τη γνωστοποίηση πληροφοριών σχετικά με την ταυτότητα και τον τόπο παραμονής των εν λόγω προσώπων·

β) την πρόβλεψη κανόνων περί αποδείξεως που επιτρέπουν την κατάθεση μάρτυρα κατά τρόπο που να διασφαλίζει την ασφάλεια του μάρτυρα, όπως η δυνατότητα κατάθεσης μέσω της χρήσης τεχνολογιών επικοινωνίας, όπως βιντεοζεύξεων ή άλλων κατάλληλων μέσων.

3. Τα συμβαλλόμενα κράτη εξετάζουν το ενδεχόμενο σύναψης συμφωνιών ή ρυθμίσεων με άλλα κράτη για τη μετεγκατάσταση των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται επίσης σε θύματα στον βαθμό που είναι μάρτυρες.

Άρθρο 34

Συνδρομή και προστασία των θυμάτων

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος λαμβάνει, στο πλαίσιο των μέσων που διαθέτει, τα κατάλληλα μέτρα για την παροχή συνδρομής και προστασίας στα θύματα αδικημάτων που καθορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, ιδίως σε περιπτώσεις απειλής αντιποίνων ή εκφοβισμού.

2. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θεσπίζει, με την επιφύλαξη του οικείου εσωτερικού δικαίου, κατάλληλες διαδικασίες για την παροχή πρόσβασης σε αποζημίωση και αποκατάσταση των θυμάτων αδικημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

3. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος, με την επιφύλαξη του οικείου εσωτερικού δικαίου, παρέχει τη δυνατότητα ώστε οι απόψεις και οι ανησυχίες των θυμάτων να παρουσιάζονται και να λαμβάνονται υπόψη στα κατάλληλα στάδια της ποινικής διαδικασίας κατά των δραστών κατά τρόπο που δεν θίγει τα δικαιώματα υπεράσπισης.

4. Όσον αφορά τα αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 14 έως 16 της παρούσας Σύμβασης, κάθε συμβαλλόμενο κράτος, με την επιφύλαξη του οικείου εσωτερικού δικαίου, λαμβάνει μέτρα για την παροχή συνδρομής στα θύματα τέτοιων αδικημάτων, μεταξύ άλλων για τη σωματική και ψυχική ανάρρωση, σε συνεργασία με σχετικούς διεθνείς οργανισμούς, μη κυβερνητικές οργανώσεις και άλλα στοιχεία της κοινωνίας των πολιτών.

5. Κατά την εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 2 έως 4 του παρόντος άρθρου, κάθε συμβαλλόμενο κράτος λαμβάνει υπόψη την ηλικία, το φύλο και τις ιδιαίτερες συνθήκες και ανάγκες των θυμάτων, συμπεριλαμβανομένων των ιδιαίτερων συνθηκών και αναγκών των παιδιών.

6. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος, στον βαθμό που συνάδει με το οικείο εθνικό νομικό πλαίσιο, λαμβάνει αποτελεσματικά μέτρα ώστε να εξασφαλίσει τη συμμόρφωση με τις αιτήσεις αφαίρεσης ή απενεργοποίησης της πρόσβασης στο περιεχόμενο που περιγράφεται στα άρθρα 14 και 16 της παρούσας Σύμβασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο 35

Γενικές αρχές της διεθνούς συνεργασίας

1. Τα συμβαλλόμενα κράτη συνεργάζονται μεταξύ τους σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, καθώς και με άλλες ισχύουσες διεθνείς πράξεις σχετικά με τη διεθνή συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις, και το εσωτερικό δίκαιο, με σκοπό:

α) την έρευνα και τη δίωξη των ποινικών αδικημάτων —καθώς και τη διεξαγωγή δικαστικών διαδικασιών όσον αφορά τα αδικήματα αυτά— που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, συμπεριλαμβανομένης της δέσμευσης, της κατάσχεσης, της δήμευσης και της επιστροφής των προϊόντων που προέρχονται από τα λόγω αδικήματα·

β) τη συλλογή, απόκτηση, διατήρηση και ανταλλαγή αποδεικτικών στοιχείων σε ηλεκτρονική μορφή ποινικών αδικημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση·

γ) τη συλλογή, απόκτηση, διατήρηση και ανταλλαγή αποδεικτικών στοιχείων σε ηλεκτρονική μορφή για οποιοδήποτε σοβαρό έγκλημα, συμπεριλαμβανομένων των σοβαρών εγκλημάτων που ορίζονται σύμφωνα με άλλες εφαρμοστέες συμβάσεις και πρωτόκολλα των Ηνωμένων Εθνών που ισχύουν κατά τον χρόνο έκδοσης της παρούσας Σύμβασης.

2. Για τους σκοπούς της συλλογής, απόκτησης, διατήρησης και ανταλλαγής αποδεικτικών στοιχείων σε ηλεκτρονική μορφή αδικημάτων, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 1 στοιχεία β) και γ) του παρόντος άρθρου, εφαρμόζονται οι σχετικές παράγραφοι του άρθρου 40 και των άρθρων 41 έως 46 της παρούσας Σύμβασης.

3. Σε θέματα διεθνούς συνεργασίας, όταν το διττό αξιόποινο θεωρείται προϋπόθεση, τεκμαίρεται ότι πληρούται ανεξάρτητα από το αν η νομοθεσία του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση κατατάσσει το αδίκημα στην ίδια κατηγορία αδικημάτων ή χαρακτηρίζει το αδίκημα με την ίδια ορολογία με το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος, εάν η συμπεριφορά στην οποία βασίζεται το αδίκημα για το οποίο ζητείται συνδρομή αποτελεί ποινικό αδίκημα κατά το δίκαιο και των δύο συμβαλλόμενων κρατών.

Άρθρο 36

Προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

1. α) Το συμβαλλόμενο κράτος που διαβιβάζει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δυνάμει της παρούσας Σύμβασης το πράττει σύμφωνα με το οικείο εσωτερικό δίκαιο και τις υποχρεώσεις που ενδεχομένως υπέχει το διαβιβάζον συμβαλλόμενο μέρος βάσει του ισχύοντος διεθνούς δικαίου. Τα συμβαλλόμενα κράτη δεν υποχρεούνται να διαβιβάζουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, εάν τα δεδομένα δεν μπορούν να παρασχεθούν σε συμμόρφωση με την ισχύουσα νομοθεσία τους που αφορά την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

β) Όταν η διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν συνάδει με την παράγραφο 1 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου, τα συμβαλλόμενα κράτη μπορούν, για την επίτευξη συμμόρφωσης, να επιδιώξουν να επιβάλουν κατάλληλους όρους, σύμφωνα με την εν λόγω ισχύουσα νομοθεσία, προκειμένου να ανταποκριθούν σε αίτηση διαβίβασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

γ) Τα συμβαλλόμενα κράτη ενθαρρύνονται να θεσπίζουν διμερείς ή πολυμερείς ρυθμίσεις για τη διευκόλυνση της διαβίβασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

2. Για τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαβιβάζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, τα συμβαλλόμενα κράτη μεριμνούν ώστε τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που λαμβάνουν να υπόκεινται σε αποτελεσματικές και κατάλληλες εγγυήσεις στο πλαίσιο των αντίστοιχων νομικών πλαισίων των συμβαλλόμενων κρατών.

3. Για τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που έχουν ληφθεί σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση σε τρίτη χώρα ή διεθνή οργανισμό, κάθε συμβαλλόμενο κράτος κοινοποιεί την πρόθεσή του στο αρχικό διαβιβάζον συμβαλλόμενο κράτος και ζητεί την έγκρισή του.

Το συμβαλλόμενο κράτος διαβιβάζει τα εν λόγω δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μόνο με την έγκριση του αρχικού διαβιβάζοντος συμβαλλόμενου κράτους, το οποίο μπορεί να απαιτήσει την έγκριση σε γραπτή μορφή.

Άρθρο 37

Έκδοση

1. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται στα ποινικά αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, όταν το πρόσωπο για το οποίο ζητείται η έκδοση βρίσκεται στο έδαφος του κράτους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση έκδοσης, υπό την προϋπόθεση ότι το αδίκημα για το οποίο ζητείται η έκδοση τιμωρείται σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο τόσο του αιτούντος συμβαλλόμενου κράτους όσο και του κράτους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση έκδοσης. Όταν η έκδοση ζητείται με σκοπό την έκτιση τελεσίδικης ποινής φυλάκισης ή άλλης μορφής κράτησης που επιβάλλεται για αδίκημα που επισύρει έκδοση, το κράτος μέλος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση μπορεί να χορηγήσει την έκδοση σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, κάθε συμβαλλόμενο κράτος του οποίου το δίκαιο το επιτρέπει μπορεί να χορηγήσει την έκδοση προσώπου για οποιοδήποτε από τα ποινικά αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και τα οποία δεν τιμωρούνται σύμφωνα με το οικείο εσωτερικό δίκαιο.

3. Εάν η αίτηση έκδοσης περιλαμβάνει διάφορα επιμέρους ποινικά αδικήματα, εκ των οποίων τουλάχιστον ένα μπορεί να εκδοθεί βάσει του παρόντος άρθρου και ορισμένα από τα οποία δεν είναι δυνατόν να εκδοθούν λόγω της διάρκειας της ποινής φυλάκισης, αλλά σχετίζονται με αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση μπορεί να εφαρμόσει το παρόν άρθρο και για τα εν λόγω αδικήματα.

4. Κάθε αδίκημα στο οποίο εφαρμόζεται το παρόν άρθρο θεωρείται ότι περιλαμβάνεται ως αδίκημα υποκείμενο σε έκδοση σε κάθε συνθήκη έκδοσης μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών. Τα συμβαλλόμενα κράτη δεσμεύονται να περιλαμβάνουν τα αδικήματα αυτά ως αδικήματα υποκείμενα σε έκδοση σε κάθε συνθήκη έκδοσης που πρόκειται να συνάψουν μεταξύ τους.

5. Εάν ένα συμβαλλόμενο κράτος το οποίο θέτει ως προϋπόθεση για την έκδοση προσώπου την ύπαρξη συνθήκης λάβει αίτηση έκδοσης από άλλο συμβαλλόμενο κράτος με το οποίο δεν έχει συνάψει συνθήκη έκδοσης, μπορεί να θεωρήσει την παρούσα Σύμβαση ως τη νομική βάση για την έκδοση όσον αφορά κάθε αδίκημα στο οποίο εφαρμόζεται το παρόν άρθρο.

6. Τα συμβαλλόμενα κράτη που εξαρτούν την έκδοση από την ύπαρξη συνθήκης:

α) κατά την κατάθεση των εγγράφων επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης της παρούσας Σύμβασης ή προσχώρησης σε αυτήν, ενημερώνουν τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών αν θα λάβουν την παρούσα Σύμβαση ως τη νομική βάση για τη συνεργασία σε θέματα έκδοσης με άλλα συμβαλλόμενα κράτη της παρούσας Σύμβασης· και

β) εάν δεν λάβουν την παρούσα Σύμβαση ως τη νομική βάση για τη συνεργασία σε θέματα έκδοσης, επιδιώκουν, κατά περίπτωση, τη σύναψη συνθηκών έκδοσης με άλλα συμβαλλόμενα κράτη της παρούσας Σύμβασης για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

7. Τα συμβαλλόμενα κράτη τα οποία δεν θέτουν ως προϋπόθεση για έκδοση την ύπαρξη συνθήκης αναγνωρίζουν τα αδικήματα στα οποία εφαρμόζεται το παρόν άρθρο ως αδικήματα υποκείμενα σε έκδοση μεταξύ τους.

8. Η έκδοση υπόκειται στις προϋποθέσεις που ορίζει το εσωτερικό δίκαιο του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση ή στις εφαρμοστέες συνθήκες έκδοσης που περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, προϋποθέσεις σχετικά με την απαίτηση ελάχιστης ποινής για την έκδοση και τους λόγους για τους οποίους το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση μπορεί να αρνηθεί την έκδοση.

9. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του οικείου εσωτερικού δικαίου, τα συμβαλλόμενα κράτη καταβάλλουν κάθε προσπάθεια ώστε να επιταχύνουν τις διαδικασίες έκδοσης και να απλουστεύουν τις απαιτήσεις ως προς τα αποδεικτικά στοιχεία για κάθε αδίκημα στο οποίο εφαρμόζεται το παρόν άρθρο.

10. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του οικείου εσωτερικού δικαίου και τις συνθήκες έκδοσης που έχει συνάψει, το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση μπορεί, εάν θεωρεί ότι οι περιστάσεις το δικαιολογούν και υπάρχει επείγουσα ανάγκη, και κατόπιν αίτησης του αιτούντος συμβαλλόμενου κράτους, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης που η αίτηση διαβιβάζεται μέσω υφιστάμενων διαύλων του Διεθνούς Οργανισμού Εγκληματολογικής Αστυνομίας, να θέσει υπό κράτηση πρόσωπο του οποίου ζητείται η έκδοση και το οποίο βρίσκεται στο έδαφός του ή να λάβει άλλα κατάλληλα μέτρα που θα διασφαλίσουν την παρουσία του εν λόγω προσώπου στις διαδικασίες έκδοσης.

11. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ο φερόμενος ως δράστης, εάν δεν εκδώσει το εν λόγω πρόσωπο για αδίκημα στο οποίο εφαρμόζεται το παρόν άρθρο για τον αποκλειστικό λόγο ότι το εν λόγω πρόσωπο είναι υπήκοός του, έχει υποχρέωση, εάν το ζητήσει το συμβαλλόμενο κράτος που επιδιώκει την έκδοση, να παραπέμψει την υπόθεση χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση στις αρμόδιες αρχές του για την άσκηση δίωξης. Οι εν λόγω αρχές εκδίδουν τις αποφάσεις τους και διεξάγουν τις διαδικασίες τους κατά τον ίδιο τρόπο όπως και για κάθε άλλο αδίκημα παρόμοιας φύσης βάσει του εσωτερικού δικαίου του εν λόγω συμβαλλόμενου κράτους. Τα συμβαλλόμενα κράτη συνεργάζονται μεταξύ τους, ιδίως για ζητήματα διαδικασίας και αποδεικτικών στοιχείων, ώστε να διασφαλίσουν την αποτελεσματικότητα αυτής της δίωξης.

12. Όταν επιτρέπεται σε ένα συμβαλλόμενο κράτος βάσει του οικείου εσωτερικού δικαίου να εκδώσει ή να παραδώσει με άλλον τρόπο έναν υπήκοό του μόνο υπό την προϋπόθεση ότι το πρόσωπο θα επιστραφεί στο εν λόγω συμβαλλόμενο κράτος για να εκτίσει την ποινή που του επιβάλλεται ως αποτέλεσμα της δίκης ή των διαδικασιών για τα οποία ζητήθηκε η έκδοση ή η παράδοση του προσώπου, και το εν λόγω συμβαλλόμενο κράτος καθώς και το συμβαλλόμενο κράτος που ζητεί την έκδοση του προσώπου συμφωνούν μ' αυτήν την επιλογή και με άλλους όρους που κρίνουν ενδεχομένως απαραίτητους, η εν λόγω υπό όρους έκδοση ή παράδοση είναι επαρκής για την τήρηση της υποχρέωσης που ορίζεται στην παράγραφο 11 του παρόντος άρθρου.

13. Σε περίπτωση άρνησης της έκδοσης, η οποία ζητείται με σκοπό την εκτέλεση ποινής, επειδή ο καταζητούμενος είναι υπήκοος του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση, το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση εξετάζει, εφόσον το επιτρέπει το οικείο εσωτερικό δίκαιο και σύμφωνα με τις απαιτήσεις του εν λόγω δικαίου, κατόπιν αίτησης του αιτούντος συμβαλλόμενου κράτους, την εκτέλεση της ποινής που επιβλήθηκε βάσει του οικείου εσωτερικού δικαίου του αιτούντος συμβαλλόμενου κράτους ή του υπολοίπου αυτής.

14. Κάθε πρόσωπο σε βάρος του οποίου διεξάγονται διαδικασίες σε σχέση με το αδίκημα στο οποίο εφαρμόζεται το παρόν άρθρο απολαμβάνει εγγυημένη δίκαιη μεταχείριση σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, με όλα τα δικαιώματα και τις εγγυήσεις που παρέχει το εσωτερικό δίκαιο του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται το εν λόγω πρόσωπο.

15. Καμία διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν ερμηνεύεται κατά τρόπο που να επιβάλλει υποχρέωση έκδοσης, εάν το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι η αίτηση υποβάλλεται με σκοπό τη δίωξη ή την τιμωρία ενός προσώπου λόγω φύλου, φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, εθνοτικής προέλευσης ή πολιτικών πεποιθήσεων ή ότι η ικανοποίηση της αίτησης θα μπορούσε να προκαλέσει ζημία στο εν λόγω πρόσωπο για οποιονδήποτε από τους λόγους αυτούς.

16. Τα συμβαλλόμενα κράτη δεν μπορούν να αρνηθούν αίτηση έκδοσης για τον αποκλειστικό λόγο ότι το αδίκημα θεωρείται ότι ενέχει και φορολογικές πτυχές.

17. Προτού αρνηθεί την έκδοση, το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση διαβουλεύεται, κατά περίπτωση, με το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος για να του παράσχει κάθε δυνατότητα να καταθέσει τη γνώμη του και να παράσχει πληροφορίες σχετικές με τον ισχυρισμό του.

18. Το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση ενημερώνει το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος για την απόφασή του όσον αφορά την έκδοση. Το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση ενημερώνει το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος για κάθε λόγο άρνησης έκδοσης, εκτός εάν το κράτος μέρος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση δεν κωλύεται να το πράξει βάσει του οικείου εσωτερικού δικαίου ή των διεθνών νομικών υποχρεώσεών του.

19. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος, κατά την υπογραφή ή την κατάθεση της πράξης επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, κοινοποιεί στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών το όνομα και τη διεύθυνση της αρχής που είναι αρμόδια για την υποβολή ή την παραλαβή αιτήσεων έκδοσης ή προσωρινής σύλληψης. Ο Γενικός Γραμματέας δημιουργεί και τηρεί επικαιροποιημένο μητρώο των αρχών που ορίζουν τα συμβαλλόμενα κράτη. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μεριμνά ώστε τα στοιχεία που περιέχονται στο μητρώο να είναι πάντοτε ακριβή.

20. Τα συμβαλλόμενα κράτη επιδιώκουν να συνάπτουν διμερείς και πολυμερείς συμφωνίες ή ρυθμίσεις για την εκτέλεση ή τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της έκδοσης.

Άρθρο 38

Μεταφορά καταδίκων

Τα συμβαλλόμενα κράτη μπορούν, λαμβάνοντας υπόψη τα δικαιώματα των καταδίκων, να εξετάσουν το ενδεχόμενο σύναψης διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή ρυθμίσεων για τη μεταφορά στο έδαφός τους προσώπων που έχουν καταδικαστεί σε φυλάκιση ή άλλες στερητικές της ελευθερίας ποινές για αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, ώστε να μπορέσουν να ολοκληρώσουν την ποινή τους εκεί. Τα συμβαλλόμενα κράτη μπορούν επίσης να λαμβάνουν υπόψη ζητήματα που αφορούν τη συγκατάθεση, την αποκατάσταση και την επανένταξη.

Άρθρο 39

Διαβίβαση ποινικών διαδικασιών

1. Τα συμβαλλόμενα κράτη εξετάζουν τη δυνατότητα αμοιβαίας διαβίβασης διαδικασιών για την ποινική δίωξη αδικήματος που ορίζεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, όταν η διαβίβαση αυτή θεωρείται ότι εξυπηρετεί το συμφέρον της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, ιδίως σε περιπτώσεις όπου εμπλέκονται περισσότερες από μία δικαιοδοσίες, με σκοπό τη συγκέντρωση της δίωξης.

2. Εάν ένα συμβαλλόμενο κράτος, το οποίο θέτει ως προϋπόθεση για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας την ύπαρξη συνθήκης, λάβει αίτηση διαβίβασης από άλλο συμβαλλόμενο κράτος με το οποίο δεν έχει συνάψει συνθήκη για το θέμα αυτό, μπορεί να θεωρήσει την παρούσα Σύμβαση ως τη νομική βάση για τη διαβίβαση ποινικής διαδικασίας όσον αφορά κάθε αδίκημα στο οποίο εφαρμόζεται το παρόν άρθρο.

Άρθρο 40

Γενικές αρχές και διαδικασίες σχετικά με την αμοιβαία δικαστική συνδρομή

1. Τα συμβαλλόμενα κράτη παρέχουν αμοιβαία την ευρύτερη δυνατή αμοιβαία δικαστική συνδρομή στην έρευνα, την άσκηση διώξεων και τη διεξαγωγή δικαστικών διαδικασιών όσον αφορά αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, και για τους σκοπούς της συλλογής αποδεικτικών στοιχείων σε ηλεκτρονική μορφή για αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, καθώς και για σοβαρά εγκλήματα.

2. Η αμοιβαία δικαστική συνδρομή παρέχεται στον μέγιστο δυνατό βαθμό σύμφωνα με τους σχετικούς νόμους, τις συνθήκες, τις συμφωνίες και τις ρυθμίσεις του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση σε σχέση με την έρευνα, την άσκηση διώξεων και τη διεξαγωγή δικαστικών διαδικασιών που αφορούν αδικήματα για τα οποία μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνο νομικό πρόσωπο στο αιτούν συμβαλλόμενο κράτος, σύμφωνα με το άρθρο 18 της παρούσας Σύμβασης.

3. Η αμοιβαία δικαστική συνδρομή που παρέχεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο μπορεί να ζητείται για οποιονδήποτε από τους ακόλουθους σκοπούς:

α) τη λήψη αποδεικτικών στοιχείων ή καταθέσεων από πρόσωπα·

β) την επίδοση δικογράφων·

γ) την εκτέλεση ενταλμάτων έρευνας και κατάσχεσης και τη δέσμευση·

δ) την έρευνα ή παρόμοια πρόσβαση, την κατάσχεση ή με παρόμοιο τρόπο διασφάλιση, και τη γνωστοποίηση ηλεκτρονικών δεδομένων που είναι αποθηκευμένα μέσω συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών σύμφωνα με το άρθρο 44 της παρούσας Σύμβασης·

ε) τη συλλογή δεδομένων κίνησης σε πραγματικό χρόνο σύμφωνα με το άρθρο 45 της παρούσας Σύμβασης·

στ) την παρακολούθηση δεδομένων περιεχομένου σύμφωνα με το άρθρο 46 της παρούσας Σύμβασης·

ζ) την εξέταση αντικειμένων και χώρων·

η) την παροχή πληροφοριών, αποδεικτικών στοιχείων και εμπειρογνωσίας·

θ) την παροχή πρωτότυπων ή επικυρωμένων αντιγράφων σχετικών εγγράφων και αρχείων, συμπεριλαμβανομένων των δημόσιων, τραπεζικών, χρηματοοικονομικών, εταιρικών ή επαγγελματικών αρχείων·

ι) τον εντοπισμό ή την παρακολούθηση προϊόντων εγκλήματος, περιουσιακών στοιχείων, εργαλείων ή άλλων μέσων για αποδεικτικούς σκοπούς·

ια) τη διευκόλυνση της εκούσιας εμφάνισης προσώπων στο αιτούν συμβαλλόμενο κράτος·

ιβ) την ανάκτηση προϊόντων εγκλήματος·

ιγ) την παροχή κάθε άλλης συνδρομής που δεν αντίκειται στο εσωτερικό δίκαιο του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση.

4. Με την επιφύλαξη του εσωτερικού δικαίου, οι αρμόδιες αρχές συμβαλλόμενου κράτους μπορούν, χωρίς προηγούμενη αίτηση, να διαβιβάζουν πληροφορίες σχετικά με ποινικές υποθέσεις σε αρμόδια αρχή άλλου συμβαλλόμενου κράτους, όταν πιστεύουν ότι οι πληροφορίες αυτές θα μπορούσαν να βοηθήσουν την αρχή να διεξαγάγει ή να περατώσει επιτυχώς έρευνες και ποινικές διαδικασίες ή να καταλήξει σε αίτηση που θα διατυπωθεί από το τελευταίο συμβαλλόμενο κράτος σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

5. Η διαβίβαση πληροφοριών σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου δεν θίγει τις έρευνες και τις ποινικές διαδικασίες στο κράτος των αρμόδιων αρχών που παρέχουν τις πληροφορίες. Οι αρμόδιες αρχές που λαμβάνουν τις πληροφορίες συμμορφώνονται με το αίτημα να παραμείνουν εμπιστευτικές, έστω και προσωρινά, ή με περιορισμούς όσον αφορά τη χρήση τους. Ωστόσο, αυτό δεν εμποδίζει το συμβαλλόμενο κράτος που τις λαμβάνει να γνωστοποιήσει στο πλαίσιο των διαδικασιών του πληροφορίες απαλλακτικές για έναν κατηγορούμενο. Σ' αυτήν την περίπτωση, το συμβαλλόμενο κράτος που λαμβάνει τις πληροφορίες ενημερώνει το διαβιβάζον συμβαλλόμενο κράτος πριν από τη γνωστοποίηση και, εάν του ζητηθεί, διαβουλεύεται με το διαβιβάζον συμβαλλόμενο κράτος. Εάν, σε έκτακτες περιστάσεις, δεν είναι δυνατή η εκ των προτέρων ειδοποίηση, το συμβαλλόμενο κράτος που λαμβάνει τις πληροφορίες ενημερώνει άμεσα το διαβιβάζον συμβαλλόμενο κράτος σχετικά με τη γνωστοποίηση.

6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θίγουν τις υποχρεώσεις βάσει καμίας άλλης διμερούς ή πολυμερούς συνθήκης η οποία διέπει ή θα διέπει, συνολικά ή εν μέρει, την αμοιβαία δικαστική συνδρομή.

7. Οι παράγραφοι 8 έως 31 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται σε αιτήσεις που υποβάλλονται κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου, εάν τα συμβαλλόμενα κράτη δεν δεσμεύονται από συνθήκη αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής. Εάν τα συμβαλλόμενα κράτη δεσμεύονται από παρόμοια συνθήκη, εφαρμόζονται οι αντίστοιχες διατάξεις της εν λόγω συνθήκης, εκτός εάν τα συμβαλλόμενα κράτη συμφωνήσουν να εφαρμόσουν αντ' αυτών τις παραγράφους 8 έως 31 του παρόντος άρθρου. Ενθαρρύνονται μετ' επιτάσεως τα συμβαλλόμενα κράτη να εφαρμόσουν τις διατάξεις αυτών των παραγράφων, εάν διευκολύνουν τη συνεργασία.

8. Τα συμβαλλόμενα κράτη μπορούν να αρνηθούν την παροχή συνδρομής βάσει του παρόντος άρθρου λόγω απουσίας διττού αξιοποίνου. Ωστόσο, το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση μπορεί, εάν το κρίνει σκόπιμο, να παράσχει συνδρομή, στην έκταση που αποφασίζει και κατά τη διακριτική ευχέρειά του, ανεξάρτητα από το αν η συμπεριφορά θα συνιστούσε αδίκημα βάσει του εσωτερικού δικαίου του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση. Η αίτηση συνδρομής μπορεί να απορριφθεί όταν οι αιτήσεις αφορούν ζητήματα ήσσονος σημασίας ή θέματα για τα οποία η συνεργασία ή συνδρομή που ζητείται είναι διαθέσιμη δυνάμει άλλων διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

9. Πρόσωπο το οποίο κρατείται ή εκτίει ποινή στο έδαφος ενός από τα συμβαλλόμενα κράτη και του οποίου ζητείται η παρουσία σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος για σκοπούς αναγνώρισης, κατάθεσης ή άλλης παροχής συνδρομής για τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων για έρευνες, διώξεις ή δικαστικές διαδικασίες σε σχέση με αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, μπορεί να μεταφερθεί εάν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) το πρόσωπο συναινεί ελεύθερα και με πλήρη επίγνωση των συνεπειών της συναίνεσής του·

β) οι αρμόδιες αρχές αμφότερων των συμβαλλόμενων κρατών συμφωνούν, υπό τις προϋποθέσεις που κρίνουν κατάλληλες.

10. Για τους σκοπούς της παραγράφου 9 του παρόντος άρθρου:

α) το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο έχει την εξουσία και την υποχρέωση να κρατήσει το πρόσωπο που μεταφέρεται υπό κράτηση, εκτός εάν το συμβαλλόμενο κράτος από το οποίο μεταφέρθηκε το πρόσωπο ζητήσει ή εξουσιοδοτήσει κάτι διαφορετικό·

β) το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο εκπληρώνει αμελλητί την υποχρέωσή του να επιστρέψει το πρόσωπο στην κράτηση του συμβαλλόμενου κράτους από το οποίο μεταφέρθηκε το πρόσωπο, όπως έχει συμφωνηθεί εκ των προτέρων ή όπως είχε συμφωνηθεί με άλλον τρόπο από τις αρμόδιες αρχές αμφότερων των συμβαλλόμενων κρατών·

γ) το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο μεταφέρεται το πρόσωπο δεν απαιτεί από το συμβαλλόμενο κράτος από το οποίο μεταφέρθηκε το πρόσωπο να κινήσει διαδικασία έκδοσης για την επιστροφή του προσώπου·

δ) το μεταφερόμενο πρόσωπο λαμβάνει πίστωση για την επίδοση της ποινής που εκτίθηκε στο κράτος από το οποίο μεταφέρθηκε για το χρονικό διάστημα που παρέμεινε υπό κράτηση στο συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο μεταφέρθηκε.

11. Εκτός εάν συμφωνήσει το συμβαλλόμενο κράτος από το οποίο πρόκειται να μεταφερθεί ένα πρόσωπο σύμφωνα με τις παραγράφους 9 και 10 του παρόντος άρθρου, το εν λόγω πρόσωπο, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά του, δεν διώκεται, κρατείται, τιμωρείται ή υπόκειται σε οποιονδήποτε άλλο περιορισμό της ελευθερίας στο έδαφος του κράτους στο οποίο μεταφέρεται για πράξεις, παραλείψεις ή καταδίκες πριν από την αναχώρησή του από το έδαφος του κράτους από το οποίο μεταφέρθηκε.

12. α) Κάθε συμβαλλόμενο κράτος ορίζει μια κεντρική αρχή ή κεντρικές αρχές που έχουν την αρμοδιότητα και την εξουσία να λαμβάνουν αιτήσεις αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής και είτε να τις εκτελούν οι ίδιες είτε να τις διαβιβάζουν για εκτέλεση στις αρμόδιες αρχές. Όταν ένα συμβαλλόμενο κράτος έχει ειδική περιοχή ή έδαφος με χωριστό σύστημα αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, μπορεί να ορίσει μια χωριστή κεντρική αρχή που θα ασκεί την ίδια λειτουργία για την εν λόγω περιοχή ή το έδαφος.

β) Οι κεντρικές αρχές διασφαλίζουν την ταχεία και ορθή εκτέλεση ή τη διαβίβαση των αιτήσεων που λαμβάνουν. Όταν η κεντρική αρχή διαβιβάζει την αίτηση προς εκτέλεση σε αρμόδια αρχή, ενθαρρύνει την ταχεία και ορθή εκτέλεση της αίτησης από την αρμόδια αρχή.

γ) Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών ενημερώνεται για την κεντρική αρχή που έχει οριστεί για τον σκοπό αυτόν κατά τη στιγμή που κάθε συμβαλλόμενο κράτος καταθέτει την πράξη επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης της παρούσας Σύμβασης ή προσχώρησης σ' αυτήν, και καταρτίζει και τηρεί επικαιροποιημένο μητρώο των κεντρικών αρχών που ορίζονται από τα συμβαλλόμενα κράτη. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μεριμνά ώστε τα στοιχεία που περιέχονται στο μητρώο να είναι πάντοτε ακριβή.

δ) Οι αιτήσεις αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής και κάθε σχετικής ανακοίνωσης διαβιβάζονται στις κεντρικές αρχές που ορίζονται από τα συμβαλλόμενα κράτη. Η απαίτηση αυτή ισχύει με την επιφύλαξη του δικαιώματος ενός συμβαλλόμενου κράτους να ζητεί να απευθύνονται σ' αυτό οι εν λόγω αιτήσεις και ανακοινώσεις διά της διπλωματικής οδού και, σε επείγουσες περιστάσεις, εάν συμφωνούν τα συμβαλλόμενα κράτη, μέσω του Διεθνούς Οργανισμού Εγκληματολογικής Αστυνομίας, όταν αυτό είναι εφικτό.

13. Οι αιτήσεις υποβάλλονται εγγράφως ή, όταν είναι δυνατόν, με κάθε μέσο που παράγει γραπτό αποτύπωμα, σε γλώσσα αποδεκτή από το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση, με τις προϋποθέσεις που επιτρέπουν στο συμβαλλόμενο κράτος να διαπιστώσει την αυθεντικότητα του εγγράφου. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών ενημερώνεται για τη γλώσσα ή τις γλώσσες που είναι αποδεκτές από κάθε συμβαλλόμενο κράτος κατά τη στιγμή κατάθεσης της πράξης επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης της παρούσας Σύμβασης ή προσχώρησης σ' αυτή. Σε επείγουσες περιστάσεις και όταν υπάρχει συμφωνία μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών, οι αιτήσεις μπορεί να υποβάλλονται προφορικά, αλλά στη συνέχεια πρέπει να επιβεβαιώνονται εγγράφως.

14. Όταν δεν απαγορεύεται από την αντίστοιχη νομοθεσία τους, οι κεντρικές αρχές των συμβαλλόμενων κρατών ενθαρρύνονται να διαβιβάζουν και να λαμβάνουν αιτήσεις αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής και σχετικές επικοινωνίες, καθώς και αποδεικτικά στοιχεία, σε ηλεκτρονική μορφή, υπό συνθήκες που επιτρέπουν στο συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση να διαπιστώνει τη γνησιότητα και να εγγυάται την ασφάλεια των επικοινωνιών.

15. Μια αίτηση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής περιέχει:

α) τα στοιχεία της αιτούσας αρχής·

β) το αντικείμενο και τη φύση της έρευνας, δίωξης ή δικαστικής διαδικασίας την οποία αφορά η αίτηση, καθώς και το όνομα και τα καθήκοντα της αρχής που διεξάγει την εν λόγω έρευνα, δίωξη ή δικαστική διαδικασία·

γ) περίληψη των σχετικών πραγματικών περιστατικών, εκτός από τις αιτήσεις με σκοπό την επίδοση δικογράφων·

δ) περιγραφή της αιτούμενης συνδρομής και στοιχεία τυχόν ειδικής διαδικασίας που επιθυμεί να ακολουθηθεί το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος·

ε) όπου είναι δυνατόν και σκόπιμο, την ταυτότητα, τον τόπο και την ιθαγένεια κάθε ενδιαφερόμενου προσώπου, καθώς και τη χώρα καταγωγής, την περιγραφή και τον τόπο διακράτησης κάθε σχετικού αντικειμένου ή λογαριασμού·

στ) κατά περίπτωση, το χρονικό διάστημα για το οποίο ζητούνται τα αποδεικτικά στοιχεία, οι πληροφορίες ή άλλη συνδρομή· και

ζ) τον σκοπό για τον οποίο ζητούνται τα αποδεικτικά στοιχεία, οι πληροφορίες ή άλλη συνδρομή.

16. Το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση μπορεί να ζητήσει πρόσθετες πληροφορίες, όταν αυτό φαίνεται αναγκαίο για την εκτέλεση της αίτησης, σύμφωνα με το οικείο εσωτερικό δίκαιο, ή όταν μπορεί να διευκολύνει την εν λόγω εκτέλεση.

17. Η αίτηση εκτελείται σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο υποβάλλεται, εφόσον δεν αντιβαίνει στο εσωτερικό δίκαιο του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση και, εάν είναι δυνατόν, σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται στην αίτηση.

18. Στο μέτρο του δυνατού και σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού δικαίου, όταν ένα άτομο βρίσκεται στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους και πρέπει να εξεταστεί ως μάρτυρας, θύμα ή εμπειρογνώμονας από τις δικαστικές αρχές άλλου συμβαλλόμενου κράτους, το πρώτο συμβαλλόμενο κράτος μπορεί, κατόπιν αίτησης του άλλου, να επιτρέψει την ακρόαση μέσω βιντεοδιάσκεψης, εάν δεν είναι δυνατή ή σκόπιμη η αυτοπρόσωπη εμφάνιση του εν λόγω προσώπου στο έδαφος του αιτούντος συμβαλλόμενου κράτους. Τα συμβαλλόμενα κράτη μπορούν να συμφωνήσουν ότι η ακρόαση θα διεξαχθεί από δικαστική αρχή του αιτούντος συμβαλλόμενου κράτους με την παρουσία δικαστικής αρχής του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση. Εάν το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση δεν έχει πρόσβαση στα τεχνικά μέσα που απαιτούνται για τη διεξαγωγή βιντεοδιάσκεψης, τα μέσα αυτά μπορούν να παρασχεθούν από το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος, κατόπιν αμοιβαίας συμφωνίας.

19. Το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος δεν διαβιβάζει ούτε χρησιμοποιεί πληροφορίες ή αποδεικτικά στοιχεία που του παρέχει το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση για τη διενέργεια ερευνών, την άσκηση διώξεων ή τη διεξαγωγή δικαστικών διαδικασιών, εκτός από εκείνες που αναφέρονται στην αίτηση, χωρίς την προηγούμενη συγκατάθεση του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση. Καμία διάταξη της παρούσας παραγράφου δεν εμποδίζει το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος να γνωστοποιήσει στο πλαίσιο των διαδικασιών του πληροφορίες ή αποδεικτικά στοιχεία απαλλακτικά για έναν κατηγορούμενο. Σε αυτήν την περίπτωση, το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος ενημερώνει το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση πριν από τη γνωστοποίηση και, εάν υποβληθεί σχετικό αίτημα, διαβουλεύεται με το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση. Εάν, σε έκτακτες περιστάσεις, δεν είναι δυνατή η εκ των προτέρων ειδοποίηση, το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος ενημερώνει άμεσα το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση σχετικά με τη γνωστοποίηση.

20. Το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να ζητήσει από το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση να μη γνωστοποιήσει το γεγονός και το αντικείμενο της αίτησης, παρά μόνο στον βαθμό που είναι αναγκαίο για την εκτέλεση της αίτησης. Εάν το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση δεν μπορεί να τηρήσει την απαίτηση της εμπιστευτικότητας, ενημερώνει αμέσως το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος.

21. Η αίτηση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής μπορεί να απορριφθεί:

α) εάν η αίτηση δεν υποβληθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου·

β) εάν το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση θεωρεί ότι η εκτέλεση της αίτησης μπορεί να θίξει την κυριαρχία, την ασφάλεια, τη δημόσια τάξη ή άλλα ζωτικά του συμφέροντα·

γ) εάν το εσωτερικό δίκαιο του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση απαγορεύει στις αρχές του να εκτελέσουν τη ζητούμενη ενέργεια για τυχόν παρόμοιο αδίκημα, σε περίπτωση που αυτό υποβαλλόταν σε έρευνα, δίωξη ή δικαστική διαδικασία υπό τη δική τους δικαιοδοσία·

δ) εάν η εκτέλεση της αίτησης θα ήταν αντίθετη με το νομικό σύστημα του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση όσον αφορά την παροχή αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής.

22. Καμία διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν ερμηνεύεται κατά τρόπο που να επιβάλλει υποχρέωση παροχής αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, εάν το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι η αίτηση υποβάλλεται με σκοπό τη δίωξη ή την τιμωρία ενός προσώπου λόγω φύλου, φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, εθνοτικής προέλευσης ή πολιτικών πεποιθήσεων ή ότι η ικανοποίηση της αίτησης θα μπορούσε να προκαλέσει ζημία στο εν λόγω πρόσωπο για οποιονδήποτε από τους λόγους αυτούς.

23. Τα συμβαλλόμενα κράτη δεν μπορούν να αρνηθούν αίτηση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής για τον αποκλειστικό λόγο ότι το αδίκημα θεωρείται ότι ενέχει και φορολογικές πτυχές.

24. Τα συμβαλλόμενα κράτη δεν μπορούν να αρνηθούν την παροχή αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής βάσει του παρόντος άρθρου με τη δικαιολογία του τραπεζικού απορρήτου.

25. Κάθε άρνηση παροχής αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής αιτιολογείται.

26. Το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση εκτελεί το συντομότερο δυνατό την αίτηση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής και λαμβάνει υπόψη όσο το δυνατόν περισσότερο ενδεχόμενες προθεσμίες που προτείνει το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος και για τις οποίες παρέχονται εξηγήσεις, κατά προτίμηση στην αίτηση. Το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση απαντά σε εύλογα αιτήματα του αιτούντος συμβαλλόμενου κράτους σχετικά με την κατάσταση και την πρόοδο του χειρισμού της αίτησής του. Το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος ενημερώνει άμεσα το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση όταν δεν απαιτείται πλέον η ζητηθείσα συνδρομή.

27. Το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση μπορεί να αναβάλει την παροχή αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής για τον λόγο ότι αυτή παρεμβάλλεται σε έρευνα, δίωξη ή δικαστική διαδικασία που βρίσκεται σε εξέλιξη.

28. Προτού απορρίψει μια αίτηση κατ' εφαρμογή της παραγράφου 21 του παρόντος άρθρου ή αναβάλει την εκτέλεσή της κατ' εφαρμογή της παραγράφου 27 του παρόντος άρθρου, το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση διαβουλεύεται με το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος για να εξετάσουν αν η συνδρομή μπορεί να παρασχεθεί με την επιφύλαξη όρων και προϋποθέσεων που κρίνονται αναγκαία. Εάν το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος αποδεχτεί τη συνδρομή βάσει αυτών των όρων, συμμορφώνεται με τους όρους.

29. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής της παραγράφου 11 του παρόντος άρθρου, μάρτυρας, εμπειρογνώμονας ή άλλο πρόσωπο το οποίο, κατόπιν αιτήματος του αιτούντος συμβαλλόμενου κράτους, συναινεί να καταθέσει στο πλαίσιο διαδικασίας ή να συνδράμει σε έρευνα, δίωξη ή δικαστική διαδικασία στο έδαφος του αιτούντος συμβαλλόμενου κράτους, δεν διώκεται, κρατείται, τιμωρείται ή υπόκειται σε οποιονδήποτε άλλο περιορισμό της ελευθερίας του προσώπου στο εν λόγω έδαφος για πράξεις, παραλείψεις ή καταδίκες πριν από την αναχώρηση του προσώπου από το έδαφος του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση. Η εν λόγω ασφαλής διέλευση παύει όταν ο μάρτυρας, ο εμπειρογνώμονας ή άλλο πρόσωπο, ενώ έχει, για περίοδο 15 συνεχόμενων ημερών ή για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα που συμφωνήθηκε από τα συμβαλλόμενα κράτη, από την ημερομηνία κατά την οποία το πρόσωπο ενημερώθηκε επισήμως ότι η παρουσία του προσώπου δεν απαιτείται πλέον από τις δικαστικές αρχές, τη δυνατότητα να αναχωρήσει, παρέμεινε ωστόσο οικειοθελώς στο έδαφος του αιτούντος συμβαλλόμενου κράτους ή, αφού αποχώρησε, επέστρεψε με δική του ελεύθερη βούληση.

30. Το σύνηθες κόστος εκτέλεσης μιας αίτησης βαρύνει το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση, εκτός εάν τα συμβαλλόμενα κράτη συμφωνήσουν διαφορετικά. Σε περίπτωση που, για την εκτέλεση της αίτησης, απαιτούνται ή πρόκειται να απαιτηθούν σημαντικές ή έκτακτες δαπάνες, τα συμβαλλόμενα κράτη διενεργούν διαβουλεύσεις για να καθορίσουν τους όρους και τις προϋποθέσεις βάσει των οποίων θα εκτελεστεί η αίτηση, καθώς και τον τρόπο κάλυψης των εξόδων.

31. Το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση:

α) χορηγεί στο αιτούν συμβαλλόμενο κράτος αντίγραφα κρατικών αρχείων, εγγράφων ή πληροφοριών που έχει στην κατοχή του τα οποία, σύμφωνα με το οικείο εσωτερικό δίκαιο, είναι διαθέσιμα στο ευρύ κοινό·

β) μπορεί, κατά τη διακριτική του ευχέρεια, να χορηγήσει στο αιτούν συμβαλλόμενο κράτος, εν όλω ή εν μέρει ή υπό τις προϋποθέσεις που κρίνει σκόπιμες, τα αντίγραφα κρατικών αρχείων, εγγράφων ή πληροφοριών που έχει στην κατοχή του και τα οποία, σύμφωνα με το οικείο εσωτερικό δίκαιο, δεν είναι διαθέσιμα στο ευρύ κοινό.

32. Τα συμβαλλόμενα κράτη εξετάζουν, κατά περίπτωση, τη δυνατότητα σύναψης διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή ρυθμίσεων που θα εξυπηρετούσαν τους σκοπούς ή θα έθεταν σε εφαρμογή ή θα ενίσχυαν τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 41

Δίκτυο 24/7

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος ορίζει σημείο επαφής διαθέσιμο σε εικοσιτετράωρη βάση, επτά ημέρες την εβδομάδα (στο εξής: 24/7), προκειμένου να διασφαλίζεται η παροχή άμεσης συνδρομής για τον σκοπό συγκεκριμένων ποινικών ερευνών, διώξεων ή δικαστικών διαδικασιών σχετικά με αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, ή για τη συλλογή, απόκτηση και διατήρηση αποδεικτικών στοιχείων σε ηλεκτρονική μορφή για τους σκοπούς της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου και σε σχέση με τα αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, καθώς και με σοβαρά εγκλήματα.

2. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών ενημερώνεται για το εν λόγω σημείο επαφής και τηρεί επικαιροποιημένο κατάλογο των σημείων επαφής που ορίζονται για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου και διανέμει ετησίως στα συμβαλλόμενα κράτη τον επικαιροποιημένο κατάλογο των σημείων επαφής.

3. Η συνδρομή αυτή περιλαμβάνει τη διευκόλυνση ή, εάν το επιτρέπει το εσωτερικό δίκαιο και η πρακτική του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση, την άμεση εκτέλεση των ακόλουθων μέτρων:

α) παροχή τεχνικών συμβουλών·

β) διατήρηση αποθηκευμένων ηλεκτρονικών δεδομένων σύμφωνα με τα άρθρα 42 και 43 της παρούσας Σύμβασης, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, πληροφοριών σχετικά με τον τόπο στον οποίο βρίσκεται ο πάροχος υπηρεσιών, εάν είναι γνωστός στο συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση, προκειμένου να συνδράμει το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος στην υποβολή αίτησης·

γ) συλλογή αποδεικτικών στοιχείων και παροχή νομικών πληροφοριών·

δ) εντοπισμό υπόπτων· ή

ε) παροχή ηλεκτρονικών δεδομένων για την αποτροπή καταστάσεων έκτακτης ανάγκης.

4. Το σημείο επαφής συμβαλλόμενου κράτους διαθέτει την ικανότητα να επικοινωνεί με τα σημεία επαφής άλλου συμβαλλόμενου κράτους σε βάση κατεπείγοντος. Εάν το σημείο επαφής που έχει ορίσει ένα συμβαλλόμενο κράτος δεν αποτελεί μέρος της αρχής ή των αρχών του εν λόγω συμβαλλόμενου κράτους που είναι αρμόδιες για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή ή την έκδοση, το σημείο επαφής μεριμνά ώστε να είναι σε θέση να συντονίζεται με την εν λόγω αρχή ή τις εν λόγω αρχές σε ταχεία βάση.

5. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μεριμνά ώστε να διαθέτει εκπαιδευμένο και εξοπλισμένο προσωπικό για τη διασφάλιση της λειτουργίας του δικτύου 24/7.

6. Τα συμβαλλόμενα κράτη μπορούν επίσης να χρησιμοποιούν και να ενισχύουν τα υφιστάμενα εξουσιοδοτημένα δίκτυα σημείων επαφής, κατά περίπτωση, και εντός των ορίων του οικείου εσωτερικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των δικτύων 24/7 του Διεθνούς Οργανισμού Εγκληματολογικής Αστυνομίας για την άμεση συνεργασία μεταξύ των αστυνομικών αρχών και άλλες μεθόδους συνεργασίας για την ανταλλαγή πληροφοριών.

Άρθρο 42

Διεθνής συνεργασία με σκοπό την ταχεία διατήρηση αποθηκευμένων ηλεκτρονικών δεδομένων

1. Ένα συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να ζητήσει από άλλο συμβαλλόμενο κράτος να διατάξει ή να επιτύχει με άλλον τρόπο, σύμφωνα με το άρθρο 25 της παρούσας Σύμβασης, την ταχεία διατήρηση ηλεκτρονικών δεδομένων που είναι αποθηκευμένα μέσω συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών που βρίσκεται στο έδαφος αυτού του άλλου συμβαλλόμενου κράτους, και για τα οποία το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος προτίθεται να υποβάλει αίτηση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής κατά την έρευνα ή παρόμοια πρόσβαση, κατάσχεση ή παρόμοια διασφάλιση, ή γνωστοποίηση των ηλεκτρονικών δεδομένων.

2. Το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να χρησιμοποιήσει το δίκτυο 24/7 που προβλέπεται στο άρθρο 41 της παρούσας Σύμβασης για να ζητήσει πληροφορίες σχετικά με την τοποθεσία των ηλεκτρονικών δεδομένων που αποθηκεύονται μέσω συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών και, κατά περίπτωση, πληροφορίες σχετικά με την τοποθεσία του παρόχου υπηρεσιών.

3. Στην αίτηση διατήρησης που υποβάλλεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου προσδιορίζονται τα ακόλουθα:

α) η αρχή που ζητεί τη διατήρηση·

β) το αδίκημα που αποτελεί αντικείμενο ποινικής έρευνας, δίωξης ή δικαστικής διαδικασίας και σύντομη περίληψη των σχετικών πραγματικών περιστατικών·

γ) τα αποθηκευμένα ηλεκτρονικά δεδομένα που πρέπει να διατηρηθούν και η σχέση τους με το αδίκημα·

δ) κάθε διαθέσιμη πληροφορία που προσδιορίζει τον θεματοφύλακα των αποθηκευμένων ηλεκτρονικών δεδομένων ή την τοποθεσία του συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών·

ε) η αναγκαιότητα της διατήρησης·

στ) η πρόθεση του αιτούντος συμβαλλόμενου κράτους να υποβάλει αίτηση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής κατά την έρευνα ή παρόμοια πρόσβαση, κατάσχεση ή παρόμοια διασφάλιση, ή γνωστοποίηση των αποθηκευμένων ηλεκτρονικών δεδομένων·

ζ) κατά περίπτωση, η ανάγκη να διατηρηθεί η αίτηση διατήρησης εμπιστευτικού χαρακτήρα και να μην ενημερωθεί ο χρήστης.

4. Μόλις λάβει την αίτηση από άλλο συμβαλλόμενο κράτος, το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση λαμβάνει όλα τα κατάλληλα μέτρα για την ταχεία διατήρηση των καθορισμένων ηλεκτρονικών δεδομένων σύμφωνα με το οικείο εσωτερικό δίκαιο. Για τους σκοπούς της απάντησης σε αίτηση, το διττό αξιόποινο δεν απαιτείται ως προϋπόθεση για τη διατήρηση των δεδομένων.

5. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος που απαιτεί το διττό αξιόποινο ως προϋπόθεση για την ανταπόκριση σε αίτηση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής κατά την έρευνα ή παρόμοια πρόσβαση, κατάσχεση ή παρόμοια διασφάλιση, ή γνωστοποίηση αποθηκευμένων ηλεκτρονικών δεδομένων, μπορεί, όσον αφορά αδικήματα άλλα από εκείνα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, να επιφυλάσσεται του δικαιώματος να απορρίψει την αίτηση διατήρησης βάσει του παρόντος άρθρου σε περιπτώσεις όπου έχει λόγους να πιστεύει ότι, κατά τη στιγμή της γνωστοποίησης, η προϋπόθεση της διπλής ποινικής αξίωσης δεν θα μπορούσε να πληρούται.

6. Επιπλέον, αίτηση διατήρησης μπορεί να απορριφθεί μόνο για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 40 παράγραφος 21 στοιχεία β) και γ) και παράγραφος 22 της παρούσας Σύμβασης.

7. Σε περίπτωση που το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση πιστεύει ότι η διατήρηση δεν θα εξασφαλίσει τη μελλοντική διαθεσιμότητα των δεδομένων ή θα απειλήσει την εμπιστευτικότητα ή θα βλάψει με άλλον τρόπο την έρευνα του αιτούντος συμβαλλόμενου κράτους, ενημερώνει αμέσως το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος, το οποίο στη συνέχεια αποφασίζει αν η αίτηση θα πρέπει παρ' όλα αυτά να εκτελεστεί.

8. Κάθε διατήρηση που πραγματοποιείται κατόπιν αίτησης που υποβάλλεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου ισχύει για περίοδο τουλάχιστον 60 ημερών, ώστε το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος να είναι σε θέση να υποβάλει αίτηση έρευνας ή παρόμοιας πρόσβασης, κατάσχεσης ή παρόμοιας διασφάλισης, ή γνωστοποίησης των δεδομένων. Μετά τη λήψη της εν λόγω αίτησης, τα δεδομένα εξακολουθούν να διατηρούνται μέχρι την έκδοση απόφασης επί της εν λόγω αίτησης.

9. Πριν από τη λήξη της περιόδου διατήρησης της παραγράφου 8 του παρόντος άρθρου, το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να ζητήσει παράταση της περιόδου διατήρησης.

Άρθρο 43

Διεθνής συνεργασία με σκοπό την ταχεία γνωστοποίηση διατηρούμενων δεδομένων κίνησης

1. Όταν, κατά την εκτέλεση αίτησης που υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 42 της παρούσας Σύμβασης για τη διατήρηση δεδομένων κίνησης που αφορούν συγκεκριμένη επικοινωνία, το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση διαπιστώσει ότι ο πάροχος υπηρεσιών σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος συμμετείχε στη διαβίβαση της επικοινωνίας, το κράτος μέρος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση γνωστοποιεί ταχέως στο αιτούν συμβαλλόμενο κράτος επαρκή ποσότητα δεδομένων κίνησης για την ταυτοποίηση του εν λόγω παρόχου υπηρεσιών και της διαδρομής μέσω της οποίας διαβιβάστηκε η επικοινωνία.

2. Η γνωστοποίηση δεδομένων κίνησης σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου μπορεί να απορριφθεί μόνο για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 40 παράγραφος 21 στοιχεία β) και γ) και παράγραφος 22 της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 44

Αμοιβαία δικαστική συνδρομή για την πρόσβαση σε αποθηκευμένα ηλεκτρονικά δεδομένα

1. Ένα συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να ζητήσει από άλλο συμβαλλόμενο κράτος να προβεί σε έρευνα ή παρόμοια πρόσβαση, να κατασχέσει ή να ασφαλίσει με παρόμοιο τρόπο και να γνωστοποιήσει ηλεκτρονικά δεδομένα που είναι αποθηκευμένα μέσω συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών που βρίσκεται στο έδαφος του κράτους μέρους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση, συμπεριλαμβανομένων των ηλεκτρονικών δεδομένων που έχουν διατηρηθεί σύμφωνα με το άρθρο 42 της παρούσας Σύμβασης.

2. Το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση ανταποκρίνεται στην αίτηση μέσω της εφαρμογής των σχετικών διεθνών πράξεων και νόμων που αναφέρονται στο άρθρο 35 της παρούσας Σύμβασης και σύμφωνα με άλλες σχετικές διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου.

3. Η αίτηση αντιμετωπίζεται κατά προτεραιότητα όταν:

α) υπάρχουν λόγοι να πιστεύεται ότι τα σχετικά δεδομένα είναι ιδιαίτερα ευάλωτα σε απώλεια ή τροποποίηση· ή

β) οι πράξεις και οι νόμοι που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου προβλέπουν, κατά τα λοιπά, ταχεία συνεργασία.

Άρθρο 45

Αμοιβαία δικαστική συνδρομή για τη συλλογή δεδομένων κίνησης σε πραγματικό χρόνο

1. Τα συμβαλλόμενα κράτη καταβάλλουν προσπάθειες να παρέχουν αμοιβαία δικαστική συνδρομή κατά τη συλλογή, σε πραγματικό χρόνο, δεδομένων κίνησης που συνδέονται με συγκεκριμένες επικοινωνίες στο έδαφός τους, οι οποίες διαβιβάζονται μέσω συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, η εν λόγω συνδρομή διέπεται από τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες που προβλέπονται από το εσωτερικό δίκαιο.

2. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος καταβάλλει προσπάθειες να παρέχει την εν λόγω συνδρομή τουλάχιστον όσον αφορά ποινικά αδικήματα για τα οποία η συλλογή δεδομένων κίνησης σε πραγματικό χρόνο θα ήταν διαθέσιμη σε παρόμοια εγχώρια περίπτωση

3. Η αίτηση που υποβάλλεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου αναφέρει:

α) την ονομασία της αιτούσας αρχής·

β) σύνοψη των κύριων πραγματικών περιστατικών και της φύσης της έρευνας, της δίωξης ή της δικαστικής διαδικασίας την οποία αφορά η αίτηση·

γ) τα ηλεκτρονικά δεδομένα σε σχέση με τα οποία απαιτείται η συλλογή των δεδομένων κίνησης και η σχέση τους με το αδίκημα·

δ) κάθε διαθέσιμη πληροφορία που προσδιορίζει τον κάτοχο ή τον χρήστη των δεδομένων ή την τοποθεσία του συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών·

ε) η αιτιολόγηση της ανάγκης συλλογής των δεδομένων κίνησης·

στ) το χρονικό διάστημα για το οποίο πρέπει να συλλέγονται τα δεδομένα κίνησης και η αντίστοιχη αιτιολόγηση της διάρκειάς τους.

Άρθρο 46

Αμοιβαία δικαστική συνδρομή για την παρακολούθηση δεδομένων περιεχομένου

Τα συμβαλλόμενα κράτη καταβάλλουν προσπάθειες να παρέχουν αμοιβαία δικαστική συνδρομή κατά τη συλλογή ή καταγραφή σε πραγματικό χρόνο δεδομένων περιεχομένου συγκεκριμένων επικοινωνιών που διαβιβάζονται μέσω συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών, στον βαθμό που το επιτρέπουν οι συνθήκες που ισχύουν γι' αυτά ή το οικείο εσωτερικό δίκαιο.

Άρθρο 47

Συνεργασία στον τομέα της επιβολής του νόμου

1. Τα συμβαλλόμενα κράτη συνεργάζονται στενά μεταξύ τους, σύμφωνα με τα αντίστοιχα εθνικά νομικά και διοικητικά συστήματά τους, με σκοπό την αποτελεσματικότερη επιβολή του νόμου για την καταπολέμηση των αδικημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση. Ειδικότερα, τα συμβαλλόμενα κράτη λαμβάνουν αποτελεσματικά μέτρα για:

α) να ενισχύσουν και, όπου απαιτείται, να δημιουργήσουν διαύλους επικοινωνίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών, οργανισμών και υπηρεσιών τους, λαμβάνοντας υπόψη τους υφιστάμενους διαύλους, συμπεριλαμβανομένων των διαύλων του Διεθνούς Οργανισμού Εγκληματολογικής Αστυνομίας, προκειμένου να διευκολυνθεί η ασφαλής και ταχεία ανταλλαγή πληροφοριών όσον αφορά όλες τις πτυχές των αδικημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, συμπεριλαμβανομένων, εάν τα ενδιαφερόμενα συμβαλλόμενα κράτη το κρίνουν σκόπιμο, των συνδέσεων με άλλες εγκληματικές δραστηριότητες·

β) να συνεργάζονται με άλλα συμβαλλόμενα κράτη στη διεξαγωγή ερευνών σχετικά με αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση όσον αφορά:

i) την ταυτότητα, τις κινήσεις και τις δραστηριότητες προσώπων ύποπτων για συμμετοχή στη διάπραξη αδικημάτων ή το σημείο όπου βρίσκονται άλλα ενδιαφερόμενα πρόσωπα·

ii) τη διακίνηση προϊόντων εγκλήματος ή περιουσιακών στοιχείων που αποκτήθηκαν με τη διάπραξη τέτοιων αδικημάτων·

iii) τη διακίνηση περιουσιακών στοιχείων, εξοπλισμού ή άλλων εργαλείων που χρησιμοποιούνται ή προορίζονται να χρησιμοποιηθούν για διάπραξη τέτοιων αδικημάτων·

γ) να παρέχουν, κατά περίπτωση, τα αναγκαία στοιχεία ή δεδομένα για αναλυτικούς ή ερευνητικούς σκοπούς·

δ) να ανταλλάσσουν, κατά περίπτωση, πληροφορίες με άλλα συμβαλλόμενα κράτη σχετικά με συγκεκριμένα μέσα και μεθόδους που χρησιμοποιούνται για τη διάπραξη των αδικημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης ψευδών ταυτοτήτων, παραποιημένων, αλλοιωμένων ή πλαστών εγγράφων και άλλων μέσων απόκρυψης δραστηριοτήτων, καθώς και τακτικών, τεχνικών και διαδικασιών για εγκλήματα στον κυβερνοχώρο·

ε) να διευκολύνουν τον αποτελεσματικό συντονισμό μεταξύ των αρμόδιων αρχών, οργανισμών και υπηρεσιών τους και να προωθούν την ανταλλαγή προσωπικού και άλλων εμπειρογνωμόνων, συμπεριλαμβανομένης, με την επιφύλαξη διμερών συμφωνιών ή ρυθμίσεων μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών, και της απόσπασης αξιωματικών-συνδέσμων·

στ) να ανταλλάσσουν πληροφορίες και να συντονίζουν τα διοικητικά και άλλα μέτρα που λαμβάνονται, κατά περίπτωση, με σκοπό την έγκαιρη αναγνώριση των αδικημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

2. Ενόψει της εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, τα συμβαλλόμενα κράτη εξετάζουν τη δυνατότητα σύναψης διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή ρυθμίσεων άμεσης συνεργασίας μεταξύ των οικείων υπηρεσιών επιβολής του νόμου ή της τροποποίησή τους, όταν υφίστανται ήδη παρόμοιες συμφωνίες ή ρυθμίσεις. Εάν δεν υπάρχουν παρόμοιες συμφωνίες ή ρυθμίσεις μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών, τα συμβαλλόμενα κράτη μπορούν να θεωρήσουν την παρούσα Σύμβαση ως βάση της συνεργασίας για την αμοιβαία επιβολή του νόμου σε σχέση με τα αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση. Όποτε κρίνεται σκόπιμο, τα συμβαλλόμενα κράτη κάνουν πλήρη χρήση συμφωνιών ή ρυθμίσεων, περιλαμβανομένων διεθνών ή περιφερειακών οργανισμών, για την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των οικείων υπηρεσιών επιβολής του νόμου.

Άρθρο 48

Κοινές έρευνες

Τα συμβαλλόμενα κράτη εξετάζουν το ενδεχόμενο σύναψης διμερών ή πολυμερών συμφωνιών ή ρυθμίσεων βάσει των οποίων, σε σχέση με αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και τα οποία αποτελούν αντικείμενο ποινικών ερευνών, διώξεων ή δικαστικών διαδικασιών σε ένα ή περισσότερα κράτη, οι οικείες αρμόδιες αρχές μπορούν να συστήσουν κοινούς φορείς έρευνας. Ελλείψει τέτοιων συμφωνιών ή ρυθμίσεων, οι κοινές έρευνες μπορούν να διεξάγονται κατόπιν συμφωνίας κατά περίπτωση. Τα εμπλεκόμενα συμβαλλόμενα κράτη διασφαλίζουν τον πλήρη σεβασμό της κυριαρχίας του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου πρόκειται να διεξαχθούν οι εν λόγω έρευνες.

Άρθρο 49

Μηχανισμοί ανάκτησης περιουσιακών στοιχείων μέσω της διεθνούς συνεργασίας στον τομέα της δήμευσης

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος, προκειμένου να παράσχει αμοιβαία δικαστική συνδρομή σύμφωνα με το άρθρο 50 της παρούσας Σύμβασης όσον αφορά περιουσιακά στοιχεία που αποκτήθηκαν μέσω διάπραξης αδικήματος που καθορίζεται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση ή εμπλέκονται στη διάπραξή του οφείλει, σύμφωνα με το οικείο εσωτερικό δίκαιο:

α) να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε οι οικείες αρμόδιες αρχές να είναι σε θέση να εκτελούν απόφαση δήμευσης που έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου συμβαλλόμενου κράτους·

β) να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να επιτρέπει στις οικείες αρμόδιες αρχές, όταν έχουν δικαιοδοσία, να διατάσσουν τη δήμευση των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων αλλοδαπής προέλευσης επιδικάζοντας αδίκημα νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες ή άλλο αδίκημα που ενδέχεται να εμπίπτει στη δικαιοδοσία του ή με άλλες διαδικασίες που επιτρέπονται από το οικείο εσωτερικό δίκαιο· και

γ) να εξετάζει το ενδεχόμενο λήψης των αναγκαίων μέτρων ώστε να καταστεί δυνατή η δήμευση των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων χωρίς ποινική καταδίκη σε περιπτώσεις στις οποίες ο δράστης δεν μπορεί να διωχθεί λόγω θανάτου, φυγής ή απουσίας ή σε άλλες κατάλληλες περιπτώσεις.

2. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος, προκειμένου να παράσχει αμοιβαία δικαστική συνδρομή κατόπιν αιτήματος που υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 50 παράγραφος 2 της παρούσας Σύμβασης, οφείλει, σύμφωνα με το οικείο εσωτερικό δίκαιο:

α) να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε οι αρμόδιες αρχές του να μπορούν να δεσμεύουν ή να κατάσχουν περιουσιακά στοιχεία κατόπιν απόφασης δέσμευσης ή κατάσχεσης, η οποία εκδίδεται από δικαστήριο ή αρμόδια αρχή αιτούντος συμβαλλόμενου κράτους και παρέχει εύλογη βάση, ώστε το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση να πιστεύει ότι υπάρχουν επαρκείς λόγοι για την ανάληψη τέτοιων ενεργειών και ότι τα περιουσιακά στοιχεία θα αποτελέσουν τελικά αντικείμενο απόφασης δήμευσης για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου·

β) να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε οι οικείες αρμόδιες αρχές να μπορούν να δεσμεύουν ή να κατάσχουν περιουσιακά στοιχεία κατόπιν αίτησης που παρέχει εύλογη βάση ώστε το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση να πιστεύει ότι υπάρχουν επαρκείς λόγοι για την ανάληψη τέτοιων ενεργειών και ότι τα περιουσιακά στοιχεία θα αποτελέσουν τελικά αντικείμενο απόφασης δήμευσης για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου· και

γ) να εξετάζει το ενδεχόμενο λήψης πρόσθετων μέτρων που θα επιτρέπουν στις οικείες αρμόδιες αρχές να διατηρούν περιουσιακά στοιχεία προς δήμευση, όπως βάσει αλλοδαπής σύλληψης ή ποινικής κατηγορίας που σχετίζεται με την απόκτηση των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων.

Άρθρο 50

Διεθνής συνεργασία για τους σκοπούς της δήμευσης

1. Συμβαλλόμενο κράτος το οποίο έχει λάβει αίτηση από άλλο συμβαλλόμενο κράτος που έχει δικαιοδοσία για αδίκημα που έχει οριστεί σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση για τη δήμευση προϊόντων εγκλήματος, περιουσιακών στοιχείων, εξοπλισμού ή άλλων μέσων που αναφέρονται στο άρθρο 31 παράγραφος 1 της παρούσας Σύμβασης και βρίσκεται στο έδαφός του, οφείλει, στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό στο πλαίσιο του οικείου εθνικού νομικού συστήματος:

α) να υποβάλλει την αίτηση στις οικείες αρμόδιες αρχές προκειμένου να εκδοθεί απόφαση δήμευσης και εφόσον εκδοθεί η εν λόγω απόφαση, να την εκτελεί· ή

β) να υποβάλλει στις οικείες αρμόδιες αρχές του, με σκοπό την εκτέλεσή της στον βαθμό που ζητείται, απόφαση δήμευσης που έχει εκδοθεί από δικαστήριο στο έδαφος του αιτούντος συμβαλλόμενου κράτους σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 1 της παρούσας Σύμβασης, στον βαθμό που αφορά προϊόντα εγκλήματος, περιουσιακά στοιχεία, εξοπλισμό ή άλλα μέσα που βρίσκονται στο έδαφος του συμβαλλόμενου κράτους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση.

2. Κατόπιν αίτησης που υποβάλλεται από άλλο συμβαλλόμενο κράτος που έχει δικαιοδοσία για αδίκημα που έχει οριστεί σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση λαμβάνει μέτρα για την αναγνώριση, τον εντοπισμό και τη δέσμευση ή την κατάσχεση προϊόντων εγκλήματος, περιουσιακών στοιχείων, εξοπλισμού ή άλλων μέσων που αναφέρονται στο άρθρο 31 παράγραφος 1 της παρούσας Σύμβασης, με σκοπό την τελική δήμευση που θα διατάξει είτε το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος είτε, σύμφωνα με αίτηση δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση.

3. Οι διατάξεις του άρθρου 40 της παρούσας Σύμβασης εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στο παρόν άρθρο. Εκτός από τις πληροφορίες που ορίζονται στο άρθρο 40 παράγραφος 15 της παρούσας Σύμβασης, οι αιτήσεις που υποβάλλονται δυνάμει του παρόντος άρθρου περιλαμβάνουν:

α) στην περίπτωση αίτησης που αφορά την παράγραφο 1 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου, περιγραφή των περιουσιακών στοιχείων που πρόκειται να δημευθούν, συμπεριλαμβανομένης, στο μέτρο του δυνατού, της τοποθεσίας και, κατά περίπτωση, της εκτιμώμενης αξίας του περιουσιακού στοιχείου, καθώς και δήλωση των πραγματικών περιστατικών στα οποία βασίζεται το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος, επαρκή ώστε να μπορεί το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση να ζητήσει την έκδοση της σχετικής απόφασης σύμφωνα με το οικείο εσωτερικό δίκαιο·

β) στην περίπτωση αίτησης που αφορά την παράγραφο 1 στοιχείο β) του παρόντος άρθρου, νομικά αποδεκτό αντίγραφο απόφασης δήμευσης στην οποία βασίζεται η αίτηση που εξέδωσε το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος, δήλωση των πραγματικών περιστατικών και πληροφορίες σχετικά με τον βαθμό στον οποίο ζητείται η εκτέλεση της απόφασης, δήλωση στην οποία προσδιορίζονται τα μέτρα που έλαβε το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος για να ενημερώσει δεόντως τους τρίτους που ενεργούν καλόπιστα και να εξασφαλίσει τη δέουσα διαδικασία, καθώς και δήλωση ότι η απόφαση δήμευσης είναι τελεσίδικη·

γ) στην περίπτωση αίτησης που αφορά την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, δήλωση των πραγματικών περιστατικών στα οποία βασίστηκε το αιτούν συμβαλλόμενο κράτος και περιγραφή των ζητούμενων ενεργειών και, εφόσον υπάρχει, νομικά αποδεκτό αντίγραφο της απόφασης στην οποία βασίζεται η αίτηση.

4. Οι αποφάσεις ή οι ενέργειες που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου λαμβάνονται από το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση σύμφωνα με και υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του οικείου εσωτερικού δικαίου και των διαδικαστικών κανόνων του ή οποιασδήποτε διμερούς ή πολυμερούς συνθήκης, συμφωνίας ή ρύθμισης με την οποία μπορεί να δεσμεύεται έναντι του αιτούντος συμβαλλόμενου κράτους.

5. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος διαβιβάζει στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών αντίγραφα των νόμων και κανονισμών του που θέτουν σε εφαρμογή το παρόν άρθρο, καθώς και τυχόν μεταγενέστερων τροποποιήσεων των εν λόγω νόμων ή περιγραφή αυτών.

6. Εάν ένα συμβαλλόμενο κράτος επιλέξει να εξαρτήσει τη λήψη των μέτρων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου από την ύπαρξη σχετικής συνθήκης, το εν λόγω συμβαλλόμενο κράτος θεωρεί την παρούσα Σύμβαση απαραίτητη και επαρκή βάση της συνθήκης.

7. Η συνεργασία βάσει του παρόντος άρθρου μπορεί επίσης να απορριφθεί ή να αρθούν τα προσωρινά μέτρα εάν το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση δεν λάβει επαρκή και έγκαιρα αποδεικτικά στοιχεία ή εάν το περιουσιακό στοιχείο έχει αμελητέα αξία.

8. Πριν από την άρση οποιουδήποτε προσωρινού μέτρου που έχει ληφθεί δυνάμει του παρόντος άρθρου, το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση, εφόσον είναι εφικτό, παρέχει στο αιτούν συμβαλλόμενο κράτος την ευκαιρία να εκθέσει τους λόγους για τους οποίους είναι υπέρ της συνέχισης του μέτρου.

9. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θεωρείται ότι θίγουν τα δικαιώματα τρίτων που ενεργούν καλόπιστα.

10. Τα συμβαλλόμενα κράτη εξετάζουν το ενδεχόμενο σύναψης διμερών ή πολυμερών συνθηκών, συμφωνιών ή ρυθμίσεων για την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας της διεθνούς συνεργασίας που αναλαμβάνεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

Άρθρο 51

Ειδική συνεργασία

Με την επιφύλαξη του οικείου εσωτερικού δικαίου, κάθε συμβαλλόμενο κράτος προσπαθεί να λάβει μέτρα που θα του επιτρέπουν να διαβιβάζει, με την επιφύλαξη των δικών του ποινικών ερευνών, διώξεων ή δικαστικών διαδικασιών, πληροφορίες σχετικά με προϊόντα αδικημάτων που έχουν οριστεί σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος χωρίς προηγούμενη αίτηση, όταν θεωρεί ότι η γνωστοποίηση των πληροφοριών αυτών μπορεί να βοηθήσει το συμβαλλόμενο κράτος που τις λαμβάνει να κινήσει ή να διεξαγάγει ποινικές έρευνες, διώξεις ή δικαστικές διαδικασίες ή να οδηγήσει σε αίτηση του εν λόγω συμβαλλόμενου κράτους σύμφωνα με το άρθρο 50 της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 52

Επιστροφή και διάθεση δημευμένων προϊόντων εγκλήματος ή περιουσιακών στοιχείων

1. Προϊόντα εγκλήματος ή περιουσιακά στοιχεία που δημεύονται από συμβαλλόμενο κράτος σύμφωνα με το άρθρο 31 ή 50 της παρούσας Σύμβασης διατίθενται από το εν λόγω συμβαλλόμενο κράτος σύμφωνα με το οικείο εσωτερικό δίκαιο και τις διοικητικές του διαδικασίες.

2. Όταν ενεργούν κατόπιν αίτησης που υποβάλλεται από άλλο συμβαλλόμενο κράτος σύμφωνα με το άρθρο 50 της παρούσας Σύμβασης, τα συμβαλλόμενα κράτη δίνουν προτεραιότητα, στον βαθμό που αυτό επιτρέπεται από το οικείο εσωτερικό δίκαιο και εφόσον τους ζητηθεί, στην επιστροφή των δημευμένων προϊόντων εγκλήματος ή περιουσιακών στοιχείων στο αιτούν συμβαλλόμενο κράτος, ώστε αυτό να μπορέσει να αποζημιώσει τα θύματα του εγκλήματος ή να επιστρέψει τα εν λόγω προϊόντα εγκλήματος ή περιουσιακά στοιχεία στους προηγούμενους νόμιμους ιδιοκτήτες τους.

3. Όταν ενεργούν κατόπιν αίτησης που υποβάλλεται από άλλο συμβαλλόμενο κράτος σύμφωνα με τα άρθρα 31 και 50 της παρούσας Σύμβασης, τα συμβαλλόμενα κράτη μπορούν, αφού λάβουν δεόντως υπόψη την αποζημίωση των θυμάτων, να δώσουν ιδιαίτερη προσοχή στη σύναψη συμφωνιών ή ρυθμίσεων σχετικά με:

α) την καταβολή της αξίας των εν λόγω προϊόντων εγκλήματος ή περιουσιακών στοιχείων ή κεφαλαίων που προέρχονται από την πώληση τέτοιων προϊόντων εγκλήματος ή περιουσιακών στοιχείων ή μέρους αυτών στον λογαριασμό που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 56 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της παρούσας Σύμβασης, καθώς και σε διακυβερνητικούς φορείς που ειδικεύονται στην καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο·

β) την από κοινού χρήση με άλλα συμβαλλόμενα κράτη, σε τακτική βάση ή κατά περίπτωση, των εν λόγω προϊόντων εγκλήματος ή περιουσιακών στοιχείων ή κεφαλαίων που προέρχονται από την πώληση τέτοιων προϊόντων εγκλήματος ή περιουσιακών στοιχείων, σύμφωνα με το οικείο εσωτερικό δίκαιο ή τις διοικητικές διαδικασίες του.

4. Κατά περίπτωση, εκτός εάν τα συμβαλλόμενα κράτη αποφασίσουν διαφορετικά, το συμβαλλόμενο κράτος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση μπορεί να αφαιρέσει τα εύλογα έξοδα που προκύπτουν από έρευνες, διώξεις ή δικαστικές διαδικασίες που οδήγησαν στην επιστροφή ή τη διάθεση δημευμένων περιουσιακών στοιχείων σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Άρθρο 53

Προληπτικά μέτρα

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος καταβάλλει προσπάθειες, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του οικείου νομικού συστήματος, να αναπτύξει και να εφαρμόσει ή να διατηρήσει αποτελεσματικές και συντονισμένες πολιτικές, καθώς και βέλτιστες πρακτικές με σκοπό τη μείωση των υφιστάμενων ή μελλοντικών ευκαιριών για το έγκλημα στον κυβερνοχώρο μέσω κατάλληλων νομοθετικών, διοικητικών ή άλλων μέτρων.

2. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα, στο μέτρο των δυνατοτήτων του και σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του οικείου εσωτερικού δικαίου, ώστε να προάγει την ενεργό συμμετοχή των σχετικών ατόμων και οντοτήτων εκτός του δημόσιου τομέα, όπως μη κυβερνητικές οργανώσεις, οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, ακαδημαϊκά ιδρύματα και οντότητες του ιδιωτικού τομέα, καθώς και του ευρέος κοινού, στις σχετικές πτυχές της πρόληψης των αδικημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

3. Τα προληπτικά μέτρα μπορούν να περιλαμβάνουν:

α) την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των υπηρεσιών επιβολής του νόμου ή των εισαγγελικών αρχών και σχετικών ατόμων και οντοτήτων εκτός του δημόσιου τομέα, όπως μη κυβερνητικές οργανώσεις, οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, ακαδημαϊκά ιδρύματα και οντότητες του ιδιωτικού τομέα, με σκοπό την προσέγγιση των σχετικών πτυχών της πρόληψης και της καταπολέμησης των αδικημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση·

β) την προώθηση της ευαισθητοποίησης του κοινού όσον αφορά την ύπαρξη, τα αίτια και τη σοβαρότητα της απειλής που συνιστούν τα αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, μέσω δραστηριοτήτων ενημέρωσης του κοινού, προγραμμάτων δημόσιας εκπαίδευσης, ευαισθητοποίησης και γραμματισμού στα μέσα ενημέρωσης και στην πληροφόρηση, καθώς και προγραμμάτων σπουδών που προωθούν τη συμμετοχή του κοινού στην πρόληψη και την καταπολέμηση τέτοιων αδικημάτων·

γ) την ανάπτυξη και προσπάθεια ενίσχυσης της ικανότητας των εθνικών συστημάτων ποινικής δικαιοσύνης, συμπεριλαμβανομένης της κατάρτισης και της ανάπτυξης εμπειρογνωσίας μεταξύ των επαγγελματιών του τομέα της ποινικής δικαιοσύνης, στο πλαίσιο των εθνικών στρατηγικών πρόληψης των αδικημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση·

δ) την ενθάρρυνση των παρόχων υπηρεσιών να λαμβάνουν αποτελεσματικά μέτρα, όπου αυτό είναι εφικτό υπό το πρίσμα των εθνικών συνθηκών και στον βαθμό που επιτρέπεται από το εσωτερικό δίκαιο, για την ενίσχυση της ασφάλειας των προϊόντων, των υπηρεσιών και των πελατών των παρόχων υπηρεσιών·

ε) την αναγνώριση της συμβολής των νόμιμων δραστηριοτήτων των ερευνητών στον τομέα της ασφάλειας όταν αυτές αποσκοπούν αποκλειστικά, και στον βαθμό που επιτρέπεται και υπό τις προϋποθέσεις που ορίζει το εσωτερικό δίκαιο, στην ενίσχυση και τη βελτίωση της ασφάλειας των προϊόντων, των υπηρεσιών και των πελατών των παρόχων υπηρεσιών που βρίσκονται στο έδαφος του συμβαλλόμενου κράτους·

στ) την ανάπτυξη, διευκόλυνση και προώθηση προγραμμάτων και δραστηριοτήτων με σκοπό να αποθαρρυνθούν τα άτομα που διατρέχουν κίνδυνο να εμπλακούν σε εγκλήματα στον κυβερνοχώρο από το να γίνουν παραβάτες και να αναπτύξουν τις δεξιότητές τους με νόμιμο τρόπο·

ζ) την προσπάθεια να προωθηθεί η κοινωνική επανένταξη των καταδικασθέντων για αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση·

η) την ανάπτυξη στρατηγικών και πολιτικών, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο, για την πρόληψη και την εξάλειψη της έμφυλης βίας που προκαλείται μέσω της χρήσης συστήματος τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών, καθώς και τη συνεκτίμηση των ειδικών συνθηκών και αναγκών των ατόμων που βρίσκονται σε ευάλωτη κατάσταση κατά την ανάπτυξη προληπτικών μέτρων·

θ) την ανάληψη ειδικών και προσαρμοσμένων προσπαθειών για την προστασία των παιδιών στο διαδίκτυο, μεταξύ άλλων μέσω της εκπαίδευσης και της κατάρτισης, της ευαισθητοποίησης του κοινού σχετικά με τη σεξουαλική κακοποίηση ή τη σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών στο διαδίκτυο και μέσω της αναθεώρησης των εθνικών νομικών πλαισίων και της ενίσχυσης της διεθνούς συνεργασίας με στόχο την πρόληψη τέτοιων πράξεων, καθώς και μέσω των προσπαθειών για τη διασφάλιση της ταχείας αφαίρεσης υλικού σεξουαλικής κακοποίησης και σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών·

ι) την ενίσχυση της διαφάνειας και την προώθηση της συμβολής του κοινού στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων, καθώς και τη διασφάλιση της επαρκούς πρόσβασης του κοινού σε πληροφορίες·

ια) τον σεβασμό, την προώθηση και την προστασία της ελευθερίας αναζήτησης, λήψης και μετάδοσης δημόσιων πληροφοριών σχετικά με το έγκλημα στον κυβερνοχώρο·

ιβ) την ανάπτυξη ή ενίσχυση προγραμμάτων στήριξης για τα θύματα των αδικημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση·

ιγ) την πρόληψη και την ανίχνευση των μεταφορών προϊόντων εγκλήματος και περιουσιακών στοιχείων που σχετίζονται με τα αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

4. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα ώστε να διασφαλίσει ότι η σχετική αρμόδια αρχή ή αρχές που είναι υπεύθυνες για την πρόληψη και την καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο είναι γνωστές και προσβάσιμες στο κοινό, κατά περίπτωση, για την αναφορά, ακόμα και ανώνυμα, κάθε περιστατικού που μπορεί να θεωρηθεί ποινικό αδίκημα που έχει οριστεί σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

5. Τα συμβαλλόμενα κράτη καταβάλλουν προσπάθειες για την περιοδική αξιολόγηση των υφιστάμενων σχετικών εθνικών νομικών πλαισίων και διοικητικών πρακτικών με σκοπό τον εντοπισμό κενών και τρωτών σημείων και τη διασφάλιση της συνάφειάς τους έναντι των μεταβαλλόμενων απειλών που θέτουν τα αδικήματα που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

6. Τα συμβαλλόμενα κράτη μπορούν να συνεργάζονται μεταξύ τους και με σχετικούς διεθνείς και περιφερειακούς οργανισμούς για την προώθηση και την ανάπτυξη των μέτρων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο. Στο πλαίσιο αυτό περιλαμβάνεται η συμμετοχή σε διεθνή έργα που αποσκοπούν στην πρόληψη του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο.

7. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος ενημερώνει τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με το όνομα και τη διεύθυνση της αρχής ή των αρχών που μπορούν να συνδράμουν άλλα συμβαλλόμενα κράτη στην ανάπτυξη και την εφαρμογή συγκεκριμένων μέτρων για την πρόληψη του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΤΕΧΝΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Άρθρο 54

Τεχνική βοήθεια και ανάπτυξη των ικανοτήτων

1. Τα συμβαλλόμενα κράτη, ανάλογα με την ικανότητά τους, εξετάζουν το ενδεχόμενο να παρέχουν αμοιβαία το ευρύτερο δυνατό μέτρο τεχνικής βοήθειας και ανάπτυξης ικανοτήτων, συμπεριλαμβανομένης της κατάρτισης και άλλων μορφών βοήθειας, της αμοιβαίας ανταλλαγής σχετικής πείρας και εξειδικευμένων γνώσεων και της μεταφοράς τεχνολογίας υπό αμοιβαία αποδεκτούς όρους, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τα συμφέροντα και τις ανάγκες των αναπτυσσόμενων συμβαλλόμενων κρατών, με σκοπό τη διευκόλυνση της πρόληψης, της ανίχνευσης, της έρευνας και της δίωξης των αδικημάτων που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση.

2. Τα συμβαλλόμενα κράτη, στον βαθμό που απαιτείται, δρομολογούν, αναπτύσσουν, εφαρμόζουν ή βελτιώνουν ειδικά προγράμματα κατάρτισης για το προσωπικό τους που είναι αρμόδιο για την πρόληψη, την ανίχνευση, την έρευνα και τη δίωξη των αδικημάτων που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση.

3. Οι δραστηριότητες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου μπορούν να αφορούν, στον βαθμό που επιτρέπει το εσωτερικό δίκαιο, τα ακόλουθα:

α) τις μεθόδους και τις τεχνικές που χρησιμοποιούνται για την πρόληψη, την ανίχνευση, την έρευνα και τη δίωξη των αδικημάτων που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση·

β) την ανάπτυξη ικανοτήτων για την εκπόνηση και τον σχεδιασμό στρατηγικών πολιτικών και νομοθεσίας για την πρόληψη και την καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο·

γ) την ανάπτυξη ικανοτήτων για τη συλλογή, τη διατήρηση και την ανταλλαγή αποδεικτικών στοιχείων, ιδίως σε ηλεκτρονική μορφή, συμπεριλαμβανομένης της διατήρησης της αλυσίδας επιτήρησης και της εγκληματολογικής ανάλυσης·

δ) τον σύγχρονο εξοπλισμό επιβολής του νόμου και τη χρήση του·

ε) την κατάρτιση των αρμόδιων αρχών κατά την προετοιμασία αιτήσεων αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής και άλλων μέσων συνεργασίας που πληρούν τις απαιτήσεις της παρούσας Σύμβασης, ιδίως όσον αφορά τη συλλογή, τη διατήρηση και την ανταλλαγή αποδεικτικών στοιχείων σε ηλεκτρονική μορφή·

στ) την πρόληψη, την ανίχνευση και την παρακολούθηση της διακίνησης των προϊόντων που προέρχονται από τη διάπραξη των αδικημάτων που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση, των περιουσιακών στοιχείων, του εξοπλισμού ή άλλων μέσων και μεθόδων που χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά, την απόκρυψη ή τη συγκάλυψη τέτοιων προϊόντων, περιουσιακών στοιχείων, εξοπλισμού ή άλλων μέσων·

ζ) τους κατάλληλους και αποτελεσματικούς νομικούς και διοικητικούς μηχανισμούς και μεθόδους για τη διευκόλυνση της κατάσχεσης, της δήμευσης και της επιστροφής των προϊόντων των αδικημάτων που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση·

η) τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για την προστασία των θυμάτων και των μαρτύρων που συνεργάζονται με τις δικαστικές αρχές·

θ) την κατάρτιση στο σχετικό ουσιαστικό και δικονομικό δίκαιο και στις εξουσίες έρευνας των αρχών επιβολής του νόμου, καθώς και στους εθνικούς και διεθνείς κανονισμούς και στις γλώσσες.

4. Τα συμβαλλόμενα κράτη, με την επιφύλαξη του οικείου εσωτερικού δικαίου, καταβάλλουν προσπάθειες ώστε να αξιοποιήσουν την εμπειρογνωσία και να συνεργαστούν στενά με άλλα συμβαλλόμενα κράτη και σχετικούς διεθνείς και περιφερειακούς οργανισμούς, μη κυβερνητικές οργανώσεις, οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, ακαδημαϊκά ιδρύματα και οντότητες του ιδιωτικού τομέα, με σκοπό την ενίσχυση της αποτελεσματικής εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

5. Τα συμβαλλόμενα κράτη παρέχουν αμοιβαία συνδρομή για τον σχεδιασμό και την υλοποίηση προγραμμάτων έρευνας και κατάρτισης που αποσκοπούν στην ανταλλαγή εμπειρογνωσίας στους τομείς που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου και, προς τον σκοπό αυτόν, χρησιμοποιούν επίσης, κατά περίπτωση, περιφερειακές και διεθνείς διασκέψεις και σεμινάρια για την προώθηση της συνεργασίας και την ενθάρρυνση της συζήτησης σχετικά με προβλήματα αμοιβαίου ενδιαφέροντος.

6. Τα συμβαλλόμενα κράτη εξετάζουν το ενδεχόμενο αμοιβαίας συνδρομής, κατόπιν αιτήματος, για τη διεξαγωγή αξιολογήσεων, μελετών και ερευνών σχετικά με τα είδη, τα αίτια και τις επιπτώσεις των αδικημάτων που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση και διαπράττονται στο έδαφός τους, με σκοπό την ανάπτυξη —με τη συμμετοχή των αρμόδιων αρχών και των σχετικών μη κυβερνητικών οργανώσεων, οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών, ακαδημαϊκών ιδρυμάτων και οντοτήτων του ιδιωτικού τομέα— στρατηγικών και σχεδίων δράσης για την πρόληψη και την καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο.

7. Τα συμβαλλόμενα κράτη προωθούν την κατάρτιση και την τεχνική βοήθεια που διευκολύνουν την έγκαιρη έκδοση και την αμοιβαία νομική συνδρομή. Η εν λόγω κατάρτιση και η τεχνική βοήθεια μπορεί να περιλαμβάνουν γλωσσική κατάρτιση, συνδρομή για τη σύνταξη και τη διεκπεραίωση αιτήσεων αμοιβαίας νομικής συνδρομής, καθώς και αποσπάσεις και ανταλλαγές μεταξύ προσωπικού σε κεντρικές αρχές ή υπηρεσίες με σχετικές αρμοδιότητες.

8. Τα συμβαλλόμενα κράτη ενισχύουν, στον βαθμό που είναι αναγκαίο, τις προσπάθειες για τη μεγιστοποίηση της αποτελεσματικότητας της τεχνικής βοήθειας και της ανάπτυξης ικανοτήτων σε διεθνείς και περιφερειακούς οργανισμούς και στο πλαίσιο σχετικών διμερών και πολυμερών συμφωνιών ή ρυθμίσεων.

9. Τα συμβαλλόμενα κράτη εξετάζουν το ενδεχόμενο να θεσπίσουν εθελοντικούς μηχανισμούς με σκοπό να συνεισφέρουν οικονομικά στις προσπάθειες των αναπτυσσόμενων χωρών να εφαρμόσουν την παρούσα Σύμβαση μέσω προγραμμάτων τεχνικής βοήθειας και έργων ανάπτυξης ικανοτήτων.

10. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος καταβάλλει προσπάθειες ώστε να συνεισφέρει εθελοντικά στο Γραφείο των Ηνωμένων Εθνών για τον Έλεγχο των Ναρκωτικών και την Πρόληψη του Εγκλήματος με σκοπό την προώθηση, μέσω του Γραφείου, προγραμμάτων και έργων για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης μέσω τεχνικής βοήθειας και ανάπτυξης ικανοτήτων.

Άρθρο 55

Ανταλλαγή πληροφοριών

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος εξετάζει το ενδεχόμενο ανάλυσης, κατά περίπτωση, σε διαβούλευση με σχετικούς εμπειρογνώμονες, συμπεριλαμβανομένων μη κυβερνητικών οργανώσεων, οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών, ακαδημαϊκών ιδρυμάτων και φορέων του ιδιωτικού τομέα, των τάσεων στο έδαφός του όσον αφορά τα αδικήματα που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση, καθώς και των συνθηκών υπό τις οποίες διαπράττονται τα εν λόγω αδικήματα.

2. Τα συμβαλλόμενα κράτη εξετάζουν το ενδεχόμενο ανάπτυξης και ανταλλαγής μεταξύ τους και μέσω διεθνών και περιφερειακών οργανισμών στατιστικών, αναλυτικής εμπειρογνωσίας και πληροφοριών σχετικά με το έγκλημα στον κυβερνοχώρο, με σκοπό την ανάπτυξη, στο μέτρο του δυνατού, κοινών ορισμών, προτύπων και μεθοδολογιών, καθώς και βέλτιστων πρακτικών, για την πρόληψη και την καταπολέμηση του εν λόγω εγκλήματος.

3. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος εξετάζει το ενδεχόμενο παρακολούθησης των πολιτικών και των πρακτικών μέτρων του για την πρόληψη και την καταπολέμηση των αδικημάτων που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση και προβαίνει σε αξιολογήσεις της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητάς τους.

4. Τα συμβαλλόμενα κράτη εξετάζουν το ενδεχόμενο ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με τις νομικές, πολιτικές και τεχνολογικές εξελίξεις που σχετίζονται με το έγκλημα στον κυβερνοχώρο και τη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων σε ηλεκτρονική μορφή.

Άρθρο 56

Εφαρμογή της Σύμβασης μέσω οικονομικής ανάπτυξης και τεχνικής βοήθειας

1. Τα συμβαλλόμενα κράτη λαμβάνουν μέτρα που συμβάλλουν στη βέλτιστη εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, στο μέτρο του δυνατού, μέσω της διεθνούς συνεργασίας, λαμβάνοντας υπόψη τις αρνητικές επιπτώσεις των αδικημάτων που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση στην κοινωνία εν γένει και, ειδικότερα, στη βιώσιμη ανάπτυξη.

2. Τα συμβαλλόμενα κράτη ενθαρρύνονται ιδιαίτερα να καταβάλουν συγκεκριμένες προσπάθειες, στο μέτρο του δυνατού και σε συντονισμό μεταξύ τους, καθώς και με διεθνείς και περιφερειακούς οργανισμούς ώστε:

α) να ενισχύσουν τη συνεργασία τους σε διάφορα επίπεδα με άλλα συμβαλλόμενα κράτη, ιδίως αναπτυσσόμενες χώρες, με σκοπό την ενίσχυση της ικανότητάς τους να προλαμβάνουν και να καταπολεμούν τα αδικήματα που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση·

β) να ενισχύσουν την οικονομική και υλική βοήθεια για τη στήριξη των προσπαθειών άλλων συμβαλλόμενων κρατών, ιδίως αναπτυσσόμενων χωρών, για την αποτελεσματική πρόληψη και καταπολέμηση των αδικημάτων που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση και να τα βοηθήσουν να εφαρμόσουν την παρούσα Σύμβαση·

γ) να παρέχουν τεχνική βοήθεια σε άλλα συμβαλλόμενα κράτη, ιδίως σε αναπτυσσόμενες χώρες, για την κάλυψη των αναγκών τους όσον αφορά την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης. Για τον σκοπό αυτόν, τα συμβαλλόμενα κράτη επιδιώκουν να καταβάλλουν επαρκείς και τακτικές εθελοντικές συνεισφορές σε λογαριασμό ειδικά καθορισμένο για τον σκοπό αυτόν στο πλαίσιο χρηματοδοτικού μηχανισμού των Ηνωμένων Εθνών·

δ) να ενθαρρύνουν, κατά περίπτωση, τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, τις οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, τα ακαδημαϊκά ιδρύματα και τις οντότητες του ιδιωτικού τομέα, καθώς και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, να συμβάλουν στις προσπάθειες των συμβαλλόμενων κρατών, μεταξύ άλλων σύμφωνα με το παρόν άρθρο, ιδίως παρέχοντας περισσότερα προγράμματα κατάρτισης και σύγχρονο εξοπλισμό στις αναπτυσσόμενες χώρες προκειμένου να τις βοηθήσουν στην επίτευξη των στόχων της παρούσας Σύμβασης·

ε) να ανταλλάσσουν βέλτιστες πρακτικές και πληροφορίες σχετικά με τις αναληφθείσες δραστηριότητες, με σκοπό τη βελτίωση της διαφάνειας, την αποφυγή της αλληλεπικάλυψης των προσπαθειών και τη βέλτιστη αξιοποίηση των διδαγμάτων που έχουν αντληθεί.

3. Τα συμβαλλόμενα κράτη εξετάζουν επίσης το ενδεχόμενο χρήσης των υφιστάμενων υποπεριφερειακών, περιφερειακών και διεθνών προγραμμάτων, συμπεριλαμβανομένων διασκέψεων και σεμιναρίων, για την προώθηση της συνεργασίας και της τεχνικής βοήθειας και την ενθάρρυνση της συζήτησης σχετικά με προβλήματα αμοιβαίου ενδιαφέροντος, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών προβλημάτων και αναγκών των αναπτυσσόμενων χωρών.

4. Στο μέτρο του δυνατού, τα συμβαλλόμενα κράτη μεριμνούν ώστε οι πόροι και οι προσπάθειες να κατανέμονται και να κατευθύνονται προς την υποστήριξη της εναρμόνισης των προτύπων, των δεξιοτήτων, των ικανοτήτων, της εμπειρογνωσίας και των τεχνικών ικανοτήτων με στόχο τη θέσπιση κοινών ελάχιστων προτύπων μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών για την εξάλειψη των ασφαλών καταφυγίων για τα αδικήματα που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση και την ενίσχυση της καταπολέμησης του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο.

5. Στο μέτρο του δυνατού, τα μέτρα που λαμβάνονται δυνάμει του παρόντος άρθρου δεν θίγουν τις υφιστάμενες δεσμεύσεις εξωτερικής βοήθειας ή άλλες ρυθμίσεις χρηματοδοτικής συνεργασίας σε διμερές, περιφερειακό ή διεθνές επίπεδο.

6. Τα συμβαλλόμενα κράτη μπορούν να συνάπτουν διμερείς, περιφερειακές ή πολυμερείς συμφωνίες ή ρυθμίσεις για υλική και υλικοτεχνική συνδρομή, λαμβάνοντας υπόψη τις οικονομικές ρυθμίσεις που απαιτούνται για την αποτελεσματικότητα των μέσων διεθνούς συνεργασίας που προβλέπονται στην παρούσα Σύμβαση και για την πρόληψη, ανίχνευση, έρευνα και δίωξη των αδικημάτων που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 57

Διάσκεψη των συμβαλλόμενων κρατών της Σύμβασης

1. Θεσπίζεται διάσκεψη των συμβαλλόμενων κρατών της Σύμβασης με σκοπό τη βελτίωση της ικανότητας και της συνεργασίας μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών για την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στην παρούσα Σύμβαση, καθώς και για την προώθηση και την επανεξέταση της εφαρμογής της.

2. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών συγκαλεί τη διάσκεψη των συμβαλλόμενων κρατών το αργότερο ένα έτος μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης. Στη συνέχεια, πραγματοποιούνται τακτικές συνεδριάσεις της διάσκεψης σύμφωνα με τον εσωτερικό κανονισμό που έχει εγκρίνει η διάσκεψη των συμβαλλόμενων κρατών.

3. Η διάσκεψη των συμβαλλόμενων κρατών θεσπίζει εσωτερικό κανονισμό και κανόνες που διέπουν τις δραστηριότητες που ορίζονται στο παρόν άρθρο, συμπεριλαμβανομένων κανόνων σχετικά με την αποδοχή και τη συμμετοχή παρατηρητών, καθώς και την καταβολή των δαπανών που πραγματοποιούνται κατά την εκτέλεση των εν λόγω δραστηριοτήτων. Οι εν λόγω κανόνες και οι συναφείς δραστηριότητες λαμβάνουν υπόψη αρχές όπως η αποτελεσματικότητα, η συμμετοχικότητα, η διαφάνεια, η αποδοτικότητα και η ανάληψη ευθύνης σε εθνικό επίπεδο.

4. Κατά τον καθορισμό των τακτικών συνεδριάσεών της, η διάσκεψη των συμβαλλόμενων κρατών λαμβάνει υπόψη τον χρόνο και τον τόπο διεξαγωγής των συνεδριάσεων άλλων σχετικών διεθνών και περιφερειακών οργανισμών και μηχανισμών σε παρόμοια θέματα, συμπεριλαμβανομένων των επικουρικών οργάνων που έχουν συσταθεί βάσει συνθηκών, σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

5. Η διάσκεψη των συμβαλλόμενων κρατών συμφωνεί σχετικά με τις δραστηριότητες, τις διαδικασίες και τις μεθόδους εργασίας για την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, μεταξύ των οποίων:

α) διευκόλυνση της αποτελεσματικής χρήσης και εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, εντοπισμός τυχόν προβλημάτων που προκύπτουν από αυτήν, καθώς και των δραστηριοτήτων που διεξάγονται από τα συμβαλλόμενα κράτη στο πλαίσιο της παρούσας Σύμβασης, συμπεριλαμβανομένης της ενθάρρυνσης της κινητοποίησης εθελοντικών συνεισφορών·

β) διευκόλυνση της ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με τις νομικές, πολιτικές και τεχνολογικές εξελίξεις που αφορούν τα αδικήματα που καθορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και της συλλογής αποδεικτικών στοιχείων σε ηλεκτρονική μορφή μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών και των σχετικών διεθνών και περιφερειακών οργανισμών, καθώς και μη κυβερνητικών οργανώσεων, οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών, ακαδημαϊκών ιδρυμάτων και οντοτήτων του ιδιωτικού τομέα, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο, καθώς και σχετικά με τα πρότυπα και τις τάσεις του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο και με τις επιτυχημένες πρακτικές για την πρόληψη και την καταπολέμηση τέτοιων αδικημάτων·

γ) συνεργασία με σχετικούς διεθνείς και περιφερειακούς οργανισμούς, καθώς και με μη κυβερνητικές οργανώσεις, οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, ακαδημαϊκά ιδρύματα και οντότητες του ιδιωτικού τομέα·

δ) κατάλληλη χρήση των σχετικών πληροφοριών που παράγονται από άλλους διεθνείς και περιφερειακούς οργανισμούς και μηχανισμούς για την πρόληψη και την καταπολέμηση των αδικημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, ώστε να αποφεύγεται η περιττή αλληλεπικάλυψη εργασιών·

ε) περιοδική επανεξέταση της εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης από τα συμβαλλόμενα κράτη·

στ) διατύπωση συστάσεων για τη βελτίωση της παρούσας Σύμβασης και της εφαρμογής της, καθώς και εξέταση του ενδεχομένου συμπλήρωσης ή τροποποίησης της Σύμβασης·

ζ) εκπόνηση και έγκριση συμπληρωματικών πρωτοκόλλων της παρούσας Σύμβασης βάσει των άρθρων 61 και 62 της παρούσας Σύμβασης·

η) καταγραφή των αναγκών των συμβαλλόμενων κρατών σε τεχνική βοήθεια και ανάπτυξη ικανοτήτων όσον αφορά την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης και σύσταση οποιωνδήποτε μέτρων κρίνει αναγκαία για τον σκοπό αυτόν.

6. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος παρέχει στη διάσκεψη των συμβαλλόμενων κρατών πληροφορίες σχετικά με νομοθετικά, διοικητικά και άλλα μέτρα, καθώς και σχετικά με τα προγράμματα, τα σχέδια και τις πρακτικές του, για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, όπως απαιτείται από τη διάσκεψη. Η διάσκεψη εξετάζει τον αποτελεσματικότερο τρόπο λήψης και δράσης των πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, των πληροφοριών που λαμβάνονται από τα συμβαλλόμενα κράτη και από αρμόδιους διεθνείς και περιφερειακούς οργανισμούς. Μπορούν επίσης να ληφθούν υπόψη οι πληροφορίες που παρέχονται από εκπροσώπους σχετικών μη κυβερνητικών οργανώσεων, οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών, ακαδημαϊκών ιδρυμάτων και οντοτήτων του ιδιωτικού τομέα, δεόντως διαπιστευμένων σύμφωνα με διαδικασίες που θα αποφασίσει η διάσκεψη.

7. Για τους σκοπούς της παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου, η διάσκεψη των συμβαλλόμενων κρατών μπορεί να θεσπίζει και να διαχειρίζεται τους μηχανισμούς επανεξέτασης που κρίνει αναγκαίους.

8. Σύμφωνα με τις παραγράφους 5 έως 7 του παρόντος άρθρου, η διάσκεψη των συμβαλλόμενων κρατών θεσπίζει, εάν το κρίνει αναγκαίο, τους κατάλληλους μηχανισμούς ή τα επικουρικά όργανα για να βοηθήσει στην αποτελεσματική εφαρμογή της Σύμβασης.

Άρθρο 58

Γραμματεία

1. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών παρέχει τις απαραίτητες γραμματειακές υπηρεσίες στη διάσκεψη των συμβαλλόμενων κρατών της Σύμβασης.

2. Η γραμματεία:

α) επικουρεί τη διάσκεψη των συμβαλλόμενων κρατών κατά την εκτέλεση των δραστηριοτήτων που ορίζονται στην παρούσα Σύμβαση και προβαίνει σε ρυθμίσεις και παρέχει τις απαραίτητες υπηρεσίες για τις συνόδους της διάσκεψης, στο μέτρο που αυτές αφορούν την παρούσα Σύμβαση·

β) κατόπιν αιτήματος, επικουρεί τα συμβαλλόμενα κράτη στην παροχή πληροφοριών στη διάσκεψη των συμβαλλόμενων κρατών, όπως προβλέπεται στην παρούσα Σύμβαση· και

γ) εξασφαλίζει τον αναγκαίο συντονισμό με τις γραμματείες των σχετικών διεθνών και περιφερειακών οργανισμών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IX

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 59

Εφαρμογή της Σύμβασης

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα, συμπεριλαμβανομένων νομοθετικών και διοικητικών μέτρων, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του οικείου εσωτερικού δικαίου, ώστε να εξασφαλίσει την εφαρμογή των υποχρεώσεών του δυνάμει της παρούσας Σύμβασης.

2. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να θεσπίζει αυστηρότερα ή πιο δραστικά μέτρα από εκείνα που προβλέπονται στην παρούσα Σύμβαση για την πρόληψη και την καταπολέμηση των αδικημάτων που ορίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 60

Αποτελέσματα της Σύμβασης

1. Αν δύο ή περισσότερα συμβαλλόμενα κράτη έχουν ήδη συνάψει συμφωνία ή συνθήκη για τα θέματα που ρυθμίζει η παρούσα Σύμβαση ή έχουν συνάψει άλλου είδους σχέσεις σχετικά με τα θέματα αυτά, ή ενδέχεται να το πράξουν στο μέλλον, έχουν επίσης το δικαίωμα να εφαρμόζουν την εν λόγω συμφωνία ή συνθήκη ή να ρυθμίζουν τις σχέσεις αυτές ανάλογα.

2. Καμία διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν θίγει άλλα δικαιώματα, περιορισμούς, υποχρεώσεις και ευθύνες των συμβαλλόμενων κρατών δυνάμει του διεθνούς δικαίου.

Άρθρο 61

Σχέση με τα πρωτόκολλα

1. Η παρούσα Σύμβαση μπορεί να συμπληρωθεί με ένα ή περισσότερα πρωτόκολλα.

2. Για να καταστεί συμβαλλόμενο μέρος πρωτοκόλλου, ένα κράτος ή ένας οργανισμός περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης πρέπει επίσης να είναι συμβαλλόμενο μέρος της παρούσας Σύμβασης.

3. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος της παρούσας Σύμβασης δεν δεσμεύεται από πρωτόκολλο εκτός εάν καταστεί συμβαλλόμενο μέρος του πρωτοκόλλου σύμφωνα με τις διατάξεις αυτού.

4. Κάθε πρωτόκολλο της παρούσας Σύμβασης ερμηνεύεται από κοινού με την παρούσα Σύμβαση, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού του εν λόγω πρωτοκόλλου.

Άρθρο 62

Έγκριση συμπληρωματικών πρωτοκόλλων

1. Απαιτούνται τουλάχιστον 60 συμβαλλόμενα κράτη για να εξεταστεί η έγκριση πρόσθετου πρωτοκόλλου από τη διάσκεψη των συμβαλλόμενων κρατών. Η διάσκεψη καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την επίτευξη συναίνεσης σχετικά με οποιοδήποτε πρόσθετο πρωτόκολλο. Εάν εξαντληθούν όλες οι προσπάθειες για την επίτευξη συναίνεσης και δεν επιτευχθεί συμφωνία, το πρόσθετο πρωτόκολλο απαιτεί, ως έσχατη λύση, για την έγκρισή του, τουλάχιστον την πλειοψηφία των δύο τρίτων των συμβαλλόμενων κρατών που είναι παρόντα και ψηφίζουν στη συνεδρίαση της διάσκεψης.

2. Οι οργανισμοί περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης, σε θέματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητά τους, ασκούν το δικαίωμα ψήφου που τους παρέχει το παρόν άρθρο με αριθμό ψήφων ίσο προς τον αριθμό των κρατών μελών τους που είναι συμβαλλόμενα μέρη της παρούσας Σύμβασης.

Οι οργανισμοί αυτοί δεν ασκούν το δικαίωμα ψήφου τους εάν τα κράτη μέλη τους ασκούν το δικό τους δικαίωμα ψήφου και αντίστροφα.

Άρθρο 63

Διευθέτηση διαφορών

1. Τα συμβαλλόμενα κράτη καταβάλλουν προσπάθειες για τη διευθέτηση τυχόν διαφορών που αφορούν την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης μέσω διαπραγματεύσεων ή οποιουδήποτε άλλου ειρηνικού μέσου της επιλογής τους.

2. Κάθε διαφορά μεταξύ δύο ή περισσότερων συμβαλλομένων κρατών σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, η οποία δεν μπορεί να διευθετηθεί με διαπραγμάτευση ή άλλο ειρηνικό μέσο εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, υποβάλλεται σε διαιτησία, κατόπιν αίτησης ενός από τα εν λόγω συμβαλλόμενα κράτη. Εάν, έξι μήνες από την ημερομηνία της αίτησης διαιτησίας τα εν λόγω συμβαλλόμενα κράτη αδυνατούν να συμφωνήσουν σχετικά με την οργάνωση της διαιτησίας, οποιοδήποτε από τα εν λόγω συμβαλλόμενα κράτη μπορεί να παραπέμψει τη διαφορά στο Διεθνές Δικαστήριο κατόπιν αίτησης σύμφωνα με τον οργανισμό του Δικαστηρίου.

3. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί, κατά την υπογραφή, επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση ή προσχώρηση στην παρούσα Σύμβαση, να δηλώσει ότι δεν θεωρεί δεσμευτική για το ίδιο την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου. Τα άλλα συμβαλλόμενα κράτη δεν δεσμεύονται από την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου όσον αφορά οποιοδήποτε συμβαλλόμενο κράτος που έχει διατυπώσει τέτοια επιφύλαξη.

4. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος που έχει διατυπώσει επιφύλαξη σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου μπορεί ανά πάσα στιγμή να αποσύρει την εν λόγω επιφύλαξη με κοινοποίηση στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 64

Υπογραφή, επικύρωση, αποδοχή, έγκριση και προσχώρηση

1. Η παρούσα Σύμβαση είναι ανοικτή σε όλα τα κράτη προς υπογραφή στο Ανόι το 2025 και, στη συνέχεια, στην έδρα των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη έως τις 31 Δεκεμβρίου 2026.

2. Η παρούσα Σύμβαση είναι επίσης ανοικτή προς υπογραφή από οργανισμούς περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης, υπό την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον ένα κράτος μέλος ενός τέτοιου οργανισμού έχει υπογράψει την παρούσα Σύμβαση σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

3. Η παρούσα Σύμβαση υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση. Οι πράξεις επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης κατατίθενται στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Οι οργανισμοί περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης μπορούν να καταθέσουν την πράξη επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισής τους, εάν τουλάχιστον ένα από τα κράτη μέλη τους έχει πράξει το ίδιο. Στην εν λόγω πράξη επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης που καταθέτουν, οι εν λόγω οργανισμοί δηλώνουν το εύρος των αρμοδιοτήτων τους όσον αφορά τα θέματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση. Οι οργανισμοί αυτοί ενημερώνουν επίσης τον θεματοφύλακα για κάθε τυχόν τροποποίηση σχετικά με το εύρος των αρμοδιοτήτων τους.

4. Η παρούσα Σύμβαση είναι ανοικτή προς προσχώρηση από οποιοδήποτε κράτος ή οργανισμό περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης του οποίου τουλάχιστον ένα κράτος μέλος είναι συμβαλλόμενο μέρος της παρούσας Σύμβασης. Οι πράξεις προσχώρησης κατατίθενται στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Κατά την προσχώρησή τους, οι οργανισμοί περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης δηλώνουν το εύρος των αρμοδιοτήτων τους όσον αφορά τα θέματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση. Οι οργανισμοί αυτοί ενημερώνουν επίσης τον θεματοφύλακα για κάθε τυχόν τροποποίηση σχετικά με το εύρος των αρμοδιοτήτων τους.

Άρθρο 65

Έναρξη ισχύος

1. Η παρούσα Σύμβαση αρχίζει να ισχύει κατά την ενενηκοστή ημέρα από την ημερομηνία κατάθεσης της τεσσαρακοστής πράξης επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης. Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, κάθε πράξη που κατατίθεται από οργανισμό περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι προστίθεται σε εκείνες τις πράξεις που έχουν ήδη καταθέσει τα κράτη μέλη του εν λόγω οργανισμού.

2. Για κάθε κράτος ή οργανισμό περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης που κυρώνει, αποδέχεται, εγκρίνει ή προσχωρεί στην παρούσα Σύμβαση μετά την κατάθεση της τεσσαρακοστής πράξης, η παρούσα Σύμβαση αρχίζει να ισχύει την τριακοστή ημέρα από την ημερομηνία κατάθεσης της σχετικής πράξης από το εν λόγω κράτος ή οργανισμό ή την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας Σύμβασης σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, ανάλογα με το ποια ημερομηνία είναι μεταγενέστερη.

Άρθρο 66

Τροποποίηση

1. Μετά την παρέλευση πέντε ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης, κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να προτείνει τροποποίηση και να τη διαβιβάσει στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος στη συνέχεια κοινοποιεί την προτεινόμενη τροποποίηση στα συμβαλλόμενα κράτη και στη διάσκεψη των συμβαλλόμενων κρατών της Σύμβασης, προκειμένου να εξεταστεί και να ληφθεί απόφαση σχετικά με την πρόταση. Η διάσκεψη καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την επίτευξη συναίνεσης σχετικά με την κάθε τροποποίηση. Εάν εξαντληθούν όλες οι προσπάθειες για την επίτευξη συναίνεσης και δεν επιτευχθεί συμφωνία, η τροποποίηση απαιτεί, ως έσχατη λύση, για την έγκρισή της, την πλειοψηφία των δύο τρίτων των συμβαλλόμενων κρατών που είναι παρόντα και ψηφίζουν στη συνεδρίαση της διάσκεψης.

2. Οι οργανισμοί περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης, σε θέματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητά τους, ασκούν το δικαίωμα ψήφου που τους παρέχει το παρόν άρθρο με αριθμό ψήφων ίσο προς τον αριθμό των κρατών μελών τους που είναι συμβαλλόμενα μέρη της παρούσας Σύμβασης. Οι οργανισμοί αυτοί δεν ασκούν το δικαίωμα ψήφου τους εάν τα κράτη μέλη τους ασκούν το δικό τους δικαίωμα ψήφου και αντίστροφα.

3. Τροποποίηση που εγκρίνεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση από τα συμβαλλόμενα κράτη.

4. Τροποποίηση που έχει εγκριθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου αρχίζει να ισχύει για ένα συμβαλλόμενο κράτος 90 ημέρες από την ημερομηνία κατάθεσης στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών πράξης επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης της εν λόγω τροποποίησης.

5. Όταν μια τροποποίηση αρχίζει να ισχύει, είναι δεσμευτική για τα συμβαλλόμενα κράτη που έχουν εκφράσει τη συναίνεσή τους να δεσμευθούν από αυτήν. Άλλα συμβαλλόμενα κράτη εξακολουθούν να δεσμεύονται από τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και από τυχόν προηγούμενες τροποποιήσεις που έχουν κυρώσει, αποδεχτεί ή εγκρίνει.

Άρθρο 67

Καταγγελία

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να καταγγείλει την παρούσα Σύμβαση με έγγραφη κοινοποίηση στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Η εν λόγω καταγγελία αρχίζει να ισχύει ένα έτος από την ημερομηνία λήψης της κοινοποίησης από τον Γενικό Γραμματέα.

2. Οι οργανισμοί περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης παύουν να είναι συμβαλλόμενα μέρη της παρούσας Σύμβασης όταν την καταγγείλουν όλα τα κράτη μέλη τους.

3. Η καταγγελία της παρούσας Σύμβασης σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου συνεπάγεται την καταγγελία των πρωτοκόλλων της.

Άρθρο 68

Θεματοφύλακας και γλώσσες

1. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών ορίζεται θεματοφύλακας της παρούσας Σύμβασης.

2. Το πρωτότυπο της παρούσας Σύμβασης, της οποίας τα κείμενα στην αραβική, κινεζική, αγγλική, γαλλική, ρωσική και ισπανική έκδοση θεωρούνται εξίσου αυθεντικά, κατατίθεται στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι, δεόντως προς τούτο εξουσιοδοτημένοι από τις αντίστοιχες κυβερνήσεις τους, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.